

Apollo's nieuwe-jaars-gift aan het bekoorlyke Hollandsche jufferschap

<https://hdl.handle.net/1874/42445>

APOLLO'S
NIEUWEJAARSE
GIFT.

VERKLARING
VAN DE
TYTEL-PRENT.

MEn kan hier in de Plaat beschouwen,
Indien men de oogen op wil doen;
Hoe Phebus, om zyn woord te houden,
Gelyk een Karel van fatsoen;
Zyn Nieuwejaarsgift uyt komt deelen:
De Zangkonst neemt dit greetig aan,
Om die op Maatgesang te kweelen,
De Knaapjes die ronstom haer staan
Vertoonen de onderscheyden driften,
En stoffen, in dit kleyn bestek
Verbandelt. Momus zit te ziften,
Dog niemand stoord zig aan de Gek:
't Is hier zoo als met alle Zaken,
Het een gezouten, 't ander Laf:
Maer die in 't geheel wil laken,
'k wensch dat hy ons wat beters gaf.

APOLLOS NIEUWEJAERS-GIFT.

le **A P O L L O 'S**
NIEUWE-JAARS-
G I F T

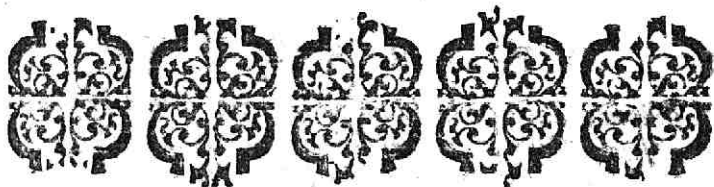
A A N H E T

B E K O O R L Y K E
H O L L A N D S C H E
J U F F E R S C H A P .

T e D O R D R E C H T,

Gedruckt by **HENDRIK WALPOT, Boekver-**
kooper over 't Stadhuys, 1750.

O P D R A C H T

A A N D E

B E K O O R L Y K E

J U F F E R S.

Dier is een oud Spreekwoord in de Wereld, het welk zegt dat schoon voorgedaan, meer als half verkogt is; dat het zelve nu niet ten eenemaal onwaar is, heeft den Drukker van Apollo's Kermis-Gift, aan de Haagſche vermaaksgezinde Feugt ondervonden, wyl hy met het ſchoon voordoen van dezelve, een grooter debiet heeft te weeg gebracht als hy zig had durven verbeelden, vraagt ymand waar in dat heeft bestaan? Wy antwoorden met vrymoedigheid, in het zelve op te dragen aan het omwaardeerlyk Haagſche Jufferſchap; nademaal wy van ter zyden vernomen hebben, dat de meeste Jonge Heertjes, zich uit dien hoofde verplicht gevonden hebben een tamelyke voorraat daar van op te doen. En waarlyk niet zonder reden; want wis zou voor de waarde van ſlegts 14 of 16. ſtuyvers, niet willen toonen, dat hy eerbied voor de ſchoone Sexe heeft, daer'er zoo menig een is, die ſlegts voor een uit haer alle, niet alleen zyn gauſche welzyn, maar ook zyn leven, (om zoo te ſpreken) met vermaak aen haer dienſt komt op te offeren. Dit alles by ons in overweging genomen zynde, heeft ons doen

8 O P D R A C H T .

besluiten, dat voorbeeld na te volgen, met deze Nieuwe-jaars-Gift, aan het bekoorlyke Hollandsche Jufferschap op te dragen; in die billyke verwagting zynde dat onze Haagsche schoonbeden, met geen belgzugt zullen zyn aengedaen, dat wy een meerder reeks voor haar alleen verkiezen; Zy gelieven zig maar te erinnern dat zy hier inne zyn opgesloten, en 't voornaamste deel uitmaken, aangezien men zonder roem mag zeggen, dat hier zoo wel als elders beminnelyke schoonbeden gevonden worden, en dat onze Stadsgenooten, door haar welgemaniertheyd en fraije zeden, het regt van overwinning aen andere betwisten kunnen. Wy willen wel ongeveer de reden van dit ons doen vermelden; het selve geschied, om dat wy gezien hebbende, dat onzen Vriend, den schryver van de Opdracht der Kermis-Gift, gantsch geen ondank van dat zyn doen bebaald hebbende, om een diergelyk onthaal tragten te genieten, door hier in zyn voetspoor op te volgen; wy hoopen dat ons zulks niet zal mislukken, veel min dat wy tot verwyt zullen haoren, dat wy te laat komen, en met de overgeschootte en afgeknaagde beenen, mogen gaen by de gene die het vleesch daer van verorbert hebben; wy bezuygen dat het gantsch geen overgeschote brokken of opgewarmde kost is; het is een nieuw geregt en niet veel ouder als dit Jaar, daerom denk liever het tegendeel, namentlyk dat het laeste het beste is, schoon den een of anderen Snapper met een opgetrokke Neus en gerimpelt voorhoest zig mag laten voorstaan, dat deze bundel gezangen erger zyn als de gemeenste straatdeunen, en niet waerdig om van een Jager op zyn Schuitempaert, veel min van Jonge Juffers gezongen te worden, gelyk ons onlangs door zeker Predant wierd onder de Neus gevreeven, met zoo veel vrypostigheid, als waar mee een Chevalje d'Industrie, ymand de beurs afeischt, niet tegenstaande de gantsche Stad genoeftsaam overtuigt is, dat hy zoo veel bequaamheid besit, om hier over een

Oor-

Oordel te vellen als een Prezident in't Dolhuis, om zig voor een schrandere Wysgeer te doen doorgaan; dog het is de mode van die Messieurs aldus te werk te gaen, om dies wil, dat zy zelfs niet in staat zyn een regel te schryven die een mensch verstaan kan, en derhalven altoos wat een ander doet, dat boven 't bereyk van hun vermogen is, met nydige oogen aanzien; trouwens, hoe is 't ook mogelyk! dat ymand op maet sou schryven, wiens mateloose herffens met zoo veelerley gekbeden vervuld en zoo vreeslyk verbystert zyn, dat de zelve, (gelyk men uit zyn reden wel kan opmaken) een door malkanderen gekuste Chaös gelykenen. Wy moeten met een woord, dat soort van Jonkertjes zeggen, dat indien die Liederen, die al aan 't gemeen zyn mee gedeelt, zoo slecht waren gevonden als zy voorgeven, niemand geveed zou zyn die uit baatzugt na te drukken, gelyk ons ter ooren gekomen is, dat eerstdaags slaet te geschieden; dog of zulks waar is zal de tyd leeren; het zy daer mede egter zoo het wil, deze, hebben alzo min als de andere ons kunnen afschrikken, om dit Tweede Deel ter Drukpers te brengen; in die verwagting zynde, dat de Liefhebbers, die zoo gretig het Eerste Deel den Boekverkooper hebben afhandig gemaakt, om geen stuyver drie á vier, die zulken schraapzugtigen nadrukker somtyds het zelve zou konnen beter koop geven, (wyl hun nadruk de helft minder waardig zal moeten zyn) hem met de tegenwoordige Nieuwe-Jaars-Gift zullen laten fitten.

Men kan voor als nog niets zeggen, van een tweede Bullebak, die ons met een vreeselyke Leugen heeft zoeken te verschrikken, namentlyk, dat'er eerstdaags te Leyden ook eenige Gesangen stonden uit te komen, onder de naam van Apollo's St. Nicolaas-Gift, waar voor een Voorreden zou komen, in welke aangetoont zou werden, dat het grootste gedeelte der Gezangen in onze Kermisgift geplacst, uit oude Liedboekjes genomen waren; dog ver-

mits wy verzekert zyn (als de meeste gedeelte van nabij kennende) dat zulks t'eenemaal onmogelyk is, achten wy deze tacl niet meer als het blaten van een Ezel, en het dunkt ons, dat den uitstrooyer dezer leugen, geen onregt geschied, dat men hem uit Represalje zyner onbeschaemtheid heroneert met den naam van Leugenaar.

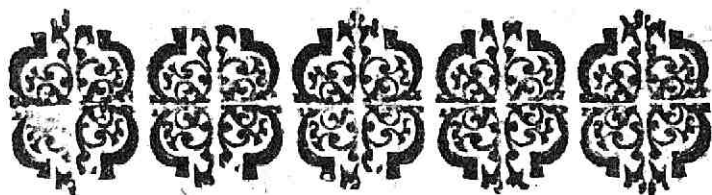
Maer genoeg van dat nitschot van Gekken behandelt, die niet verdienen aengehoort, laet staen geantwoord te werden, wy keeren ons dan weder tot U aenbiddelyk gestagt, excus over deze onse afwykinge versoekende, niet twyffelende (agter volgens de beleeftheden, die wy zoo menigmael van U genoten hebben,) dat wy dit verkrygen zullen. Ontfangt dan Mejuffers dese Gesangen, als een teeken onzer ware Eerbiedigheid, engeloofst dat deze, met geen mindere Dienstvaerdige Bereidwilligheid, aan U Ed. worden opgedragen als de voorafgegane, door onzen Vriend, aan 't Haagsche Jufferschap zyn geoffereert. Wy hopen dat zy van u smaek zullen zyn en veel vermaek toebrengen, tot beryking van welk einde zy in 't ligt gebracht zyn; word ons oogmerk met dien uitslag gekroond, agten wy onsen arbeid dubbeld voldaan te zyn, en verzoecken alleen ten teken uwer welbehagelykheid, als wy 't geluk hebben U lieder geselschap te genieten, ons met een Antje uit het zelve te vermaken: Want niets is'er dat meer vermogen heeft op 't hert van Jonge Heeren als de Zielverrukkende stem eener schoone Jonge Juffer, en niets is'er waar in wy meer geluk stellen, als ons met alle Eerbied te noemen.

MEJUFFERS,

U Ed. tot allen Dienst volvaardige en bereidwillige Dienaren,

R. E. W.

VOOR-

VOORBERICHT

A A N D E N

L E S E R.

Appollo die zyn Zangers benden,
By hem bekend, of onbekenden,
Voorleden Jaar een Kermis schonk,
Om naar 't verrigten van hun Zaken,
De Geesten wat verbeugt te maken,
Door op te Zingen dat het klonk:
Was in Ervarenis gekomen,
Dat zeeke Narren, ingenomen
Door snoode Baatzugt en uit Nyt,
Een hoop Straatdeune, en laffe stukken,
Bestonden op zyn Naam te drukken,
In spyt van zyn Hoog Agtbaarheyd.
En hoe zy reeds aan alle zyden,
Dees Leugen hadde gaan verbryden,
Hoe zyn beloften, dien hy toen
Gedaen had, van nog iets te geven,
Thans in 't vergeetboek was geschreven,
't Gezu strydig was met zyn satsoen.

Hy

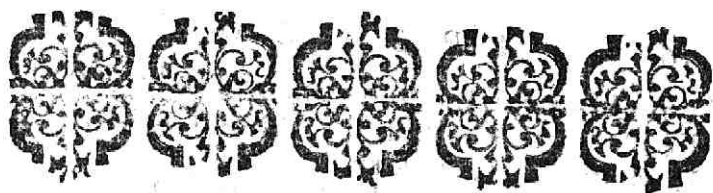
Hy rees vergrimd op van zyn Zetel,
 Hoe! sprak Hy, zal men dus vermetel,
 Dan spreken durven van een Man,
 Als Phebus? Neen! dat zal niet lukken,
 Ik zal die Seldremetse krukken,
 Eens laten kyken wat ik kan.
 Maer ziende dat alreeds de Muizen,
 Wyl't laet was, trokken aen't verhuizen,
 Zoo eysten hy een Pyp Tabak,
 En vond juist, na dat hy een poosje
 Gezogt had na zyn Tonteldoosje;
 Een deel Papieren in zyn zak.
 Dit waren al te maal gezangen,
 Die hy had van Ibahe ontfangen,
 Die veeltjds 's avonds by den haard,
 In stee van Breyen of van Naeyen,
 Parnas met Liedjes gaan bezacyen,
 Want hy zeer vrolyk is van aard.
 Dit zyn waerentig fraye dingen,
 Zoo om te Leezen als te Zingen,
 'k Ben bly dat ik die daer juist vond,
 Sprak Phebus: En ging sitten deunen,
 Dat 't Porcelyn begon te dreunen,
 't Geen op zyn Cabinetje stond.
 Na dat hy tot barstens van zyn Longen,
 Die stuk voor stuk had uitgezongen,
 Voegt hy die zinlyk by malkaar,
 En sey ik zalse eens Corrigeeren,
 En aen de Hollandse Jeugt vereeren,
 Of schenken tot een Nicuwe-Jaar.
 Hier op ging hy zyn Stalknegt roepen,
 (Een Mof de groenste aller Poepen.)
 Hier Ezel, riep hy; altyd traag,
 Hoor hier eens: zonder lang te dralen,
 Ga Pegazus ter Wey uit halen,

En ry te post naar 's Gravenhaag,
 Maar hans die ryklyk half dronken,
 Nu reeds in 't Hooy had leggen ronken,
 Had in dat reysje niet veel zin,
 Posthausent, zachter, 't wedder haegelt,
 Ond Pegazus er ist fornaegelt,
 Das jachten slacht der Teubel in.
 Apol, die wist dat goeje woorden,
 En geld den Mof zyn hart bekoorden,
 Stak hem eenfooitje in de poot:
 Beneffens het Paquet met Zaugen,
 't Geen hymoest aan den Drukker langen,
 Waer op dat Hans zyn Bakhuis sloot;
 En Zadelde zyn Rosinantje,
 Dat voort stapte op een zedig trantje,
 Zoo vlug als een gespannen Haas,
 Nu stil stond, dan weer Galoppeerde,
 Tot datze in 't Haagje arriveerde,
 Juist op 't Feest van Sint Nicolaas.
 Waer op terstond een party Spreeuwen,
 Begonden owervloed te schreeuwen,
 Ho! Sinter Klaas goed Heylig Man.
 Ey wild ons een Ver-ering geven,
 Ons schoenen zyn nog leeg gebleven:
 Maer Hans die stoorter zig niet an,
 'k Heist (zachter) aber nicht Sint Klase,
 Ich bin den Hausknecht van mein Base;
 Der Pbebus heist, stil das geraas,
 Ich bring was Liedjes om zu kweelen:
 Elk riep hier op met luider keelen;
 Lang leef Apol die milden baas.
 Naar 't Visiteeren van de Stukken,
 Soo ging men vrolyk aan het Drukken,
 En maekten 't Werkje vliegens klaar.
 Ziet daer Messieurs hoe deze Grollen

Zyn in de Wereld komen rollen,
 Die me u ſchenkt tot een Nieuwe-Jaar.
 Nu hebje ryklyk ſtof tot zingen,
 Van allerhande fraaye dingen,
 't Zy van Liefde of van de Wyn:
 En mogelyk zal het konnen ſtrekken,
 Om grooter Geesten op te wekken,
 Die meeſter in de Zangkunſt zyn.

Ex Tempore.

O P D R A C H T

A A N

P H I L L I S.

Stem: Als ik myn Phillis kussen mag, &c.

Phillis! 'k offer u myn Zang:
Want Phebus wil niet langer hooren,
Hy slopt (gelyk een vaale Slang,)
Voor myn gebed, zyn Midas-ooren.
2. Die Vend wil niet meer aanden
dans,

Reeds afgeslooft door hooge jaren:
Hy drangt in plaats van Lauwerkrans,
Nu slegs een bos Virginy-blaren.

3. Men ziet geen straalkroon om zyn kruin,
Meer (als voorheen) met luister brallen;
Pegazus word een oude Ruin,
Die dempig is vol spatte en gallen.

4. De bron van Hippokrene is
Niet als een sloot vol groene kikkers,
Die zwemmen in de paardepis,
En quakken puur als halve nikkers.

5. De Zang-godinnen zyn niet meer
Als eertyds tot de konst genegen:
Maar bennen op myn woord van Eer)
Een hoop Canaeljes alle negen.

6. Maar

6. Maar zoo me in de een of d'and're stee,
Een Schurk of Dief straft met de koorde,
Is Melpone daadelyk ree:

En balkt op Rym de laetste woorden.
7. Euterpe, was een soete Meyd;
Maar loopt tans langs de straten lollen,
Met Liedjes op de slegten tyd:
En Terfichore gaat uit krollen.

8. Erato, vloekt als een Soldaet,
Als zy haar Helden-digten Dondert:
En van wat vuile hoeren praat,
Is Clio ook niet uitgezondert.

9. De dronke Foly-hymia,
Had lef geſmoord in Aganippe:
Indien de malle Talia,
Haar niet gevat had by de ſlippen.

10. Uranie is een koppig ding,
En Calliope, die heeft luizen.
Als Phillis pryft het geen ik zing,
Dan lach ik eens met al de muizen.

V L O E Y E V L O E K,

Op een Slaapelooze Nagt.

Stem: Bedroefde Ziel laat af, &c.

O Yfelyk Vee, Verwoede Die...ren!
Geftaag op nachtbanket beluſt,
Van bloedig menſchenvlees en ſpiere:
Verſtoorders van myn zoete ruſt,
Helaas gy byt My elk om ſtryd,
Wat dolheyd noopt u dus verbolgen;
In 't naaſte van de Nagt,
In 't naaſte van de Nagt,
Dus Fel... my te vervolgen?

2. Ach! wreede Beuls, ach aards Tiran...nen,
 Ik stond uw wreedheid niet ten doel,
 Waert gy naer 't helsche Styx gebannen:
 Ga vlugt naar Pluto's Jammer poel,
 Knaag Syfiphus, En Tantalus,
 Laet die vry zugten, kermen, klagen:
 En laat uw Geezelzweep,
 Die my de Lenden neep,
 Daer al... de Schimmen plagen.

3. Vlied henen myn Wraekvuur is aen 't von...ken!

Gy zult eerlang myn ongenaed'
 Gevoelen, als myn duim uw schonken,
 Al knippende te morfelen slaet,
 Gy zult die snel,
 Verwoed en fel
 Op u bloeddorstig breyn zien dalen,
 'k Zal, Fielen, vaar vry voort,
 Als ik u heb vermoord,
 In kort ... nog zegenpralen.

Stem: Hier heeft myn Rozemond bescheyden.

IK ban de vryheid uyt myn zinnen,
 En Dompel z' in heur naren nagt,
 Als Amaril my weer wil minnen,
 En hooren naar myn Minneklagt.

2. 'k Zal al des Werelds schatten laten;
 Als Amaril met haren mond,
 (Veel zoeter dan de Honingraten.)
 Wil balsamen myn minnewond.

3. Geen goud zal ooit myn zinnen stelen;
 Geen schat beheerschen myn gemoed,
 Als ik myn Amaril mag strelen,
 En zy gestaeg myn liefde voed.

4. Wie zou dog niet van liefde branden?

B

Wie

Wie zwymde niet van 't groot vermaek,
Die op haer lipjes eens mogt stranden,
En roosjes plukken van haar kaek.

5. Maer heeft de Minne-God beschooren,
Dat ik die frisse bloemen pluk,
Ben ik tot dat geluk geboren,
O Min wat overgroot geluk!

6. Dan zal ik met gevouwen handen,
U jarelyks, en keer op keer,
Twee Hagelwitte Duyven branden,
O Minne-God tot uwer Eer.

LANTERLU PERFORs.

Stem: *Pistolet.*

Zilvia ging onlangs steewaerd treden,
Wanneer Coridon kwam aangereiden,
Die haar vroeg; of hy haar mogt gelyden,
En na heur Huys, En na heur Huys,
Mogt met zyn Chaisje ryden.

2. Maar wat zey toen deze Herderinne?
Knaapje sprak zy steld dat uyt uw zinne:
Want ik vind daar in nog geen behagen,
Ook wil ik my, Ook wil ik my,
Zoo ligt niet met u wagen.

3. Dog dit zeggen kon heur niet veel baten,
Wyl de Knaep terstond begon te praten,
Dat indien zy haar daar tegen stelden
Het zou gewis, Het zou gewis
Heur Hoepelrokje gelden.

4. Hier op vatten hy heur by de leden,
Meysje (zeyd hy) ryd maar met my mede;
Want ik zal u niet alleenig laten,
En daarom staak, En daarom staak
Vry al het tegenpraten.

5. Zy heur ziende dus bezet alomme,
Is op zyn verzoek daar op geklomme,
En zoo ras hy by heur zat op 't Cheesje,
De franse slag, De franse slag,
Leyd hy straks op zyn Beesje.

6. Bloed, wat zat dat Knaapje toen te pryken;
Maer wat stond hy op zyn neus te kyken!
Toen hy dagt heur soetjes thuys te brengen,
En Zilvia, En Zilvia
Dat gants niet wou gehengen.

7. Toen dorst hy, en zyne Metgezellen,
Dit schoon-geogde Nymphje niet verzellen;
Want men zag dat men nu niet in langen,
Met zoo veel gunst, Met zoo veel gunst,
Wierd als wel eer ontfangen.

8. Dus zyn zy naer hier wat te staen dralen,
Met hun viertjes zagjes heen gaen dwalen;
Zeer verstoord op deze Herderinne:
Om dat zy hun, Om dat zy hun
Niet eens verzogt had binnen.

C O N T R E D A N S.

A An den Oever van een Beek,
Vond Colyn zyn Herd'rinne,
Die vrouw venus zelfs geleek;
En smeekte om wederminne:
En terwyl haar tierig Vee
Hondert kromme sprongen dee,
Colyn la falderidera, &c.
Smeet hy haar ter neder.

2. Galathea riep ach ach!
Colyn bedwing uw togten,
Dat ons hier eens ymand zag,
Die daar uyt errig dogten;
Of die yverig om uw Min,

B 2

Aan

Aan myn Moeder fyn van zin,
Colyn la, &c.

Onze min ondekten.

3. Neen sprak hy myn Engelin,
Vreest niet voor uw Moeder,
Stel dien angst vry uyt uw zin;

'K sta als uw behoeder:

Als zy wisten wat al goed,

Ik van Besjes erven moet,

Colyn la, &c.

Souden sy niet kyven.

4. Wat leyd my dog aan uw goed

En uw geld gelegen?

't Geen my u beminnen doet,

Stryd geheel daar tegen:

't Zyn uw deugden waarde Lief:

Kom omhels my Hartedief,

Colyn la, &c.

Gaen wy ons vermaken.

5. Maar wat zuld gy lieve Meyd,

Aan uw Moeder zeggen,

Als gy binne korte tyd

Uw rokjes uyt moet leggen?

'K zal dan zeggen dat Colyn

My door zyn verliest fenyn,

Colyn la, &c.

Dus wist te belezen.

6. Dus genoot dit lieve paar

In de groene velden,

Alles daer zy met malkaar

Hun vermaak in stelden.

Goden gund my ook dien dag,

Dat ik eens genieten mag,

Colyn la, &c.

Met myn Lief te leven,

STUDENTE MARSCH.

Carileen! gaat gy heen?
 Ach blyft my dog getrouw;
 Keer weerom; schoone Blom,
 En laat my niet in Rouw;
 Want myn min die kwynd,
 Als uw oog my niet beschynd,
 Hellep Coridon en zyt van zyne min niet schuw,
 Want gy zyt het alleenig overschoone Maagt.
 Die myn oog dus heeft behaagt;
 Want als gy niet by my zyt,
 Klaag ik in myn eenzaamheyd,
 Om dat gy wreede zoo afkeerig zyt;
 Loond eens myn trouwe Min;
 Ach! wanneer komt die tyt?
 Keer ai keer, dan eens weer,
 En maak uw Coridon,
 Met'er tyd, Eens verblyd
 En tot uw Bruydegom;
 Geef hem troost in zyn druk,
 En droevig ongeluk,
 Hy heeft al lang de koele Borst bestreen,
 Van Carileen.

Stem: *Belle Brune qui Jadorre, &c.*

't **A** Engenaam en geurig bloezen,
 Dat uw wangen overspreyd,
 Frisler als de frisse Roosen,
 Daar de Morgendauw op leyd;
 't Bloezem dat zoo geestig wazemd,
 Op uw Zielverlokkend wit:
 't Montje dat Phiolen azemd,
 Houd myn Zieltje in 't bezit.
 2. Doen ik laast uw lipjes drukten,

Ik bezweem door 't zoet vermaak,
 Doen 'k de Roozeknopjes plukten,
 Die daar bloezen op uw kaek;
 Maar gy schynd geen vreugt te achten,
 Altyd aan de min rebel,
 Ach wie zal uw hart verzagten,
 Dat zoo menig baerd gekwel?

3. Gun myn Min een weynig leven,
 In uw gunste schoone Maegt:
 Laet uw keu ig oog eens zweven,
 Op hem die uw beeldnis draegt:
 Met medogen zyt bevangen,
 Troost myn treurig Minziek hart,
 En voldoet eens myn verlangen,
 Tot verzagting van myn smert.

M A R S C H.

WAt trekt, Marquet wat trekt
 Wat trekt, Marquet wat trekt
 Wat trekt hy een bek?
 Soo mals als spek:
 Hy agt het geld als drek, Geen gebrek:
 Gy zyt een halve gek Marquet, Dats pret.
 Drie dagen goede cier,
 En dan vergaat men schier,
 Dan kruypt men zagjes by het vier,
 Men maakt dan geen gerier;
 Dan weer met vollen fwier,
 Zig opgevold met Wyn en Bier,
 By dronke Pier: Vry vrank en fier,
 't Is geen manier, Te storen ons plaifier,
 Zey de Pier, Blyft hier.

2. Schenk op dan Pier, schenk op,
 Schenk op dan Pier, schenk op,
 Tap op van dat Sop, En laet uw Kop

Eens

Eens drayen als een Top, Op uw Krop;
De keel verlangt na 't sop en den drop.
Tap op.

Maar als uw beurs is uyt.
Verschooten al uw kuyt.
Weg is dan al dat bly geluyd,
Viool Hanbois en Fluyt,
Dan raakt gy 't Zeegat uyt,
Op 't Schip van Sint Reynuyt, tot buyt
Word gy gebruyd, Naekt als een puyt;
Met schel geluyt,
Sal men u lagchen uyt, gy guyt
Sonder duit.

3. 'k Wou dat pot, glas en pint,
'k Wou dat pot, glas en pint,
(Sprak toen die vrind
Van wyf en kind.)
Gesmeten wierde blind, Door de Wind;
Waar aan men zig zoo onbezind verbind.
Dan waer ik wel gesteld,
Dan had ik nog myn geld,
Daer ik nu zit geheel onsteld,
Op een verlaten veld;
Janhagel en zyn maet,
Bespotten my op straat, vol praet,
Om mynen staet, Die ik nu haet?
Maar t is te laet,
En ik werd over al versmaet, Wat raed?

4. Hier mee zeg ik Adieu,
Hier mee zeg ik Adieu,
Adieu Bagchus, Tu est vaincu,
Je ne veux plus,
J'aime meilleur, le lanturlu, Adieu,
Vaerwel kaert tikketak,
Met al u krok, krik, krak,
Vaerwel pot, fles, en tafelbak.

Vaarwel ruim, rond en vlak.
 Adieu klank, klink, geschal,
 Adieu Schalmey, Trompet, Symbal
 En al het mal; Woest wulps gebral,
 Lang breed en smal,
 Adieu plaifier van't aardtche dal, dat's't al.

Stem: Wat is'er meerder Vreugd op Aard.

WAnneer de Winter neemt begin,
 Myn vriendin
 Al wat het ooge kan behagen;
 Al wat kortz aardig stond op 't veld,
 Legt door 't verloop des tyds geveld,
 En door de Winter neer geslagen.
 Komt Schoone voegt u aen myn zy,
 Weegt met my,
 Hoe snel de Jaren vlieden henen:
 En duld niet dat u groene tyd
 Dus langer vrugtloos henen glyd:
 Want Schoonheid is zo haast verdweenen.
 Des neemt u Leven Zomers waar,
 Word een paar,
 Siet Hemel. Aard, en al hundeelen,
 Siet Boomen, Bloemen, Kruiden aan,
 Al moet het dog door min bestaan,
 't Wil alles kussen, alles teelen.
 Dan geeft den Hemel soete lugt,
 Die 't al bevrugt:
 Dit zyn dan uwe beste dagen.
 Als 't Aardryd zyne schoot ontsluit,
 En trekt de geest ten wortel uit,
 Dan wil de Zomer vrugten dragen.
 Al 't geen door Lugt en water zwiert,
 Al 't Gediert;
 Als 't vischje huppeld op zyn vinnen,

En

Van u trotsigheyd; En zoo 't gemoed
 Van een verliefde bloed, Nog hout voor foet,
 De smart die gy hem lyden doet,
 Dat zulken gek van hier,
 Gaat klagen van zyn Minnevier,
 By ons en ziet, Men geen verdriet,
 De Min en kweft ons niet,
 Door al de pylen die hy ſchiet.
 Ga vry naar andre plaatsen heen,
 Wild gy zyn aangebeen.
 Ondankb're dus krygt gy u loon:
 Al waart gy hondertmaal zoo ſchoon,
 Geen van ons en is ſoo mal,
 Dat hy zig ontruſten zal.
 O wreede, Men agt, U magt, Hier niet met al.
 Laat ons hier vry met vrede,
 Te vergeefs is u geweldt,
 De Min is maar een blinde gek die my niet meer
 en kweld.

Ge lagten op het Buytenleven.

Stem: *Polyphemus.*

NU de Meytyd is gekomen, En de boomen
 Pronken met een jeugdig groen:
 Dat myn 't hert als 't jaar te voren, Kan bekooren
 Wil ik weer niet minder doen.
 2. Dan myn zang met vreugt bewyzen,
 En ſteeds pryzen,
 Die 't ons gunde en eeuwig leeft.
 Wiens volmaakt en wys beſtieren, 't Jaer in viere,
 van ons afgeſcheyden heeft.
 3. 'k Zie van tak op takjes ſpringen, Onder 't ſingen
 Leeuwerk, vink en Nagtegaal,
 k Zie hoe velden Boom en Bloemen, Sig beroemen
 Op

Op haar Schoonheyd in hun taal.

4. 'k Zie het vee op nieuw weer grafen,
Weeldig afen,

En hoe Titer trou en ftil,
Hoopt en vreeft in zyn gedagten, Sit te wagten,
Op zyn lieve Amaril.

5. 'k Dagt ó vreedzaam buitenleven,
Mogt ik geven,

Al den omslag van de Stadt,
Al dat fuffen, wormen, woelen,
En krioelen,

Daar ik lang verdriet in hadt.

6. Daer der veel genegen fchynen,
Maer 't zyn Mynen,

Die niet anders zyn als fchyn,
Daer men komt malkander vinden, Als goe vrinden
Met een hart vol boos fenyn.

7. 't Meefte deel is lang gezeten, 'Eer zy weten,
Wat men doen of zeggen zal:

Enal wagt men na iets fchranders, 't Is niet anders
Als wat ydels, niets met al.

8. Zou men dan den prys niet geven,
't Buyten leven?

Daar men vrolyk, vry en ftil
Leeft, en heeft van alle menfchen,
't Geen wy wenfchen,
En men heeft daar geen verfchil.

9. Als zy met malkander Eeten, Ach zy weten
Van geen rang of yodderij,

In hun Schotels of Perloonen, Maer bekroonen,
Hunnen diſch met melody.

10. Na den Eten gaen zy wand'len, En zy hand'len
Nooyt van Staat of vorft, of Land,

Neen fy foeken niet dan faken, Die vermaken,
En gaen vrolyk hand aan hand.

11. Dus zoo raekt de Zon aan 't dalen, En bepalen
Zy

Zy een wenschelyke dag,
 Die haar Schepper gaf van boven, Die zy loven,
 Zonder wien men niets vermag.

12. Mogt ik dus myn dagen enden,
 'k Zou niet wenden,

Myn gedagten naar het Hof,
 Als om myn geluk te roemen, En te noemen,
 Al die pragt en praal maar stof.

13. Hier om sluit ik myn gedagten,
 Die my bragten,
 Van de Stadt in 't open veld,
 Die ik aan de Schie gezeten, Moet gy weten,
 Voor u heb op rym gesteld.

Op een Aardig Voorval.

Stem: *Allemande.*

♫ Soete Jeugt, zo vol geneugt,
 Wat baert uw byzyn my niet al een vreugt,

♫ Soete Jeugt, zoo vol geneugt,

Waar of gy blyven meugt,

Kom Phillis kom,

Ik bid u laten wy eens kyken gaan,

Of zy nog niet komen aan,

Daer ginter in de laan, Kom Phillis kom,

My dunkt dat ik haar zie,

Van verre met haar drie.

2. ♫ Ja zy zyn 't, hoe helder schynt
 Den glans van haar volmaakt en lief gefigt,

♫ Ja! zy zyn 't, hoe helder schynt
 Den glans van haar gezigt,

Het kruid ontluikt,

Waar over deze zoete meysjes treen,

Die om haar bevalligheen,

Billyk worden aangebeen;

Het

Het kruid ontluikt,
 Waer men zyn voetjes zet,
 Vloeit Muscus en Civer,
 3. Wel Galathé en gy daphné,
 Zyt welkom op dees aengename Sté,
 Wel Galathè en Clorisje,
 Ik bid uw gaet dog me,
 Al naer myn Hut,
 Daer wy eer dat wy scheidè gaen van hier,
 Zullen maken goede cier,
 Wel ey doet my dat plaifler,
 Al naer myn hut,
 Waer dat d' Arkader Jeugt,
 Leeft in eene zoete vrucht.

4. Indien men kon, ô vrient Damon,
 Hier over deze Crifallyne Bron,
 Indien men kon, ô vriend damon!
 Over dees Waterbron;
 Dan zouden wy,
 Van wegend'oude vrientschap met u gaen
 Maar nu staet het ons niet aen,
 Dit verzoek uw toe te staen,
 Dan zouden wy,
 Vernooegt en bly van Geest,
 Dieren uw laefte Feeft.

5. Ik weet wel raet, kom Phillis laet
 Ons halen maer een plank hier uit de stal,
 En leggen die, wyl 't niemant zie,
 Over dees Waterval,
 En leiden haar,
 Hier over wakker Lustig met een vaert,
 Daer geen moeite wert Gespaert;
 Door de Schoonste van der Aerd,
 En leiden haar,
 Hier over met de hant,
 De eer van 't gantsche Lant.

6. Doen

6. Toen gingen zy, vernoegt en bly,
 Flux doen het geen zy hadden overleit,
 Toen gingen zy, vernoegt en bly,
 Zoo doen als 't was gezeit;
 En hielpen doe,
 Dees Meisjes over 't nieuw gemaekte pat,
 Daer men met ons dronke gat,
 Vry wat moeyte mede had:
 En hielpen doe,
 Dees Meisjes een voor een,
 Door 't Tuinhuis venster heen.

7. Damon die zong: en Phillis sprong,
 En Lachte over dit zoo vreemt geval,
 Damon die zong: en Phillis sprong,
 En maekte bly geschal;
 Elk was verheugt,
 Men zong en Danste daer den heelen Nagt
 Met een ongemeene pracht,
 Tot Auroor kwam onverwacht,
 Dit deet haar deugt,
 Schoon yder kort daer naer,
 Zat met de hand in 't haar.

Uytnodiging aan GALATHEA.

Stem: *Als ik Aenzie de Heldere Stralen,*

BEkoorlyk Meisje Galatetie,
 Zeg zoete Herderinne weetje,
 Niet, ofje gaat na 't Noorderwout,
 Een daegje drie vier vreugde rapen,
 By 't puikje van de Herders knapen,
 Dat by malkander Kermis hout.

2. Dan zou ik Schoone aen u vragen,
 Of het uw heufcheit kon behagen,
 (Ach, agten gy my zoo veel waert,

Dat

Dat ik u derwaerts mogt geleiden,
En naar het kermis Feest toeryden,
Mer mynē beste Chees en Paert.

3. Gut Meisje 'k zal het zoo opschikken
Met Quassies en met nieuwe Strikken,
Dat gy wis zult verwondert staen,
Als gy myn Rytuig zult beschouwen,
Het zalje Zeperties niet rouwen,
Ei Galatetie ey laetje raen.

4. Wat zegje zoete Herderinne,
Zal ik van uw die gunst verwinne?
Of dient het eerst eens overleit?
Wel aen kom wilt het overwegen,
Myn Schoone ik zal morgge tegen,
Den Avont komen om bescheit.

5. 'k Beveel my dan in uw gedachten,
En zal een gunstig antwoord wachten,
Op 't geen ik uw heb voorgestelt;
O puikje van de Maegdebloemen,
Die ik de eer heb om te noemen,
Den roem van 't omgelege velt.

D R I N K L I E D.

Stem: *Schoon dat ik ouder 't Groene.*

G Een grooter vreugd op Aerd,
(Wat dat men ook mag razen)
Als Wyn uyt schoone glazen,
Gedronken by den haard,
Geen grooter vreugt op Aard:
Wie zou zig niet verheugen,
Als hy met frisse teugen,
Dat heerlyk Druivenfop,
Mag zuigen? Tap eens op,
En laat ons nog eens klinken,

'k verlang al weér na drinken,
Ik wagt het van uw hand,
Myn keel schreeuwd Moord en Brand.

2. Geef vry een vollen bak,
Wat doeje? drinkje Rooye?
Dan zal ik met u pooye,
'k Houw van geen Betserac
't Soet maakt de Maag te zwak:
Sy smeerent met Syroopen:
Men ziet het wel aan 't loopen,
De Wyn die schynd puur Taay:
Maar frisse Rooyen Baay
Is kragtig, en smaakt geurig,
En maakt de zinnen fleurig,
Hoe heerlyk kleurtse in 't glas!
Ey Hospes schenkt eens ras.

4. Nu halte voor een poos,
Ik wou nu wel eens rooken,
Kom elk een pyp ontstoken,
'k Heb hier iets in myn doos,
Dat ruykt gelyk een roos.
Tabak uyt lange pypen
Dat kan de sinnen slypen,
My dunkt men discoureerd
Wel tienmaal zoo geleerd,
Wanneer der onder 't Rookten,
Van zaken word gesproken:
De reuk zelfs van dat kruyd,
Die lokt de Geesten uyt.

4. Maar eerst nog eens in 't rond,
Een voldertje geschonken,
En rustig uyt gedronken:
Want met een drooge mondt,
Is 't rooken niet gezond.
Sie zoo dat geeft genoeg:
Men kan niet altyd ploegen;

Maar als men 't wagten kan,
 Zoo moet men nu en dan
 Zig eensjes diverteeren:
 (Dat is nootwendig Heeren,)
 Want alles wat m' hier heeft,
 Is dat men vrolyk leeft.

DEN VERLEGEN CUPIDO.

Stem: *Ey lieve Jan, &c.* Of: *iets anders;*

WEl wat of Cupido weer schord?
 Zeg Beuling is 't geen deeg?
 Of zyn u vleugeltjes gekort,
 Is 't kokertje weer leeg?
 Of zyn u schigjes zonder klem,
 Ey zeg mistroostig kind,
 Of is u Minnezieke Mem,
 Met Mars weer aan de wind,
 Of scheeld het aan u boogje kwant,
 Is 't peesje weer aan stuk?
 'k Zie dat u Fakkelt niet en brand:
 O Ja gy zyt vol druk!
 Het Minnevuur is uytgedooft,
 De Mingod heel ontsteld,
 Cupido van geweer ontroofd,
 Wie treurd niet met dien Held?
 Maer kleyne dwergje schreid zoo niet,
 Hou moed myn beste Maer:
 Ey spaar u traantjes van verdriet,
 Kom kom ik weet nog raad,
 Onsteek u Toorsjes aan de vlam,
 Die Phillis heeft gestookt,
 Door 't vuur dat uit haar oogjes kwam;
 En in myn hart nog smookt.
 Ontbreekt u dan nog pyl en boog?

C

Ont-

Ontleend die uyt het licht,
 Van myn Godin haar fraalend oog:
 Elk Ionkje is een Schigt,
 Die zeker treft, wat wijje meer?
 Zoo raakt gy in postuur,
 De heele Wereld brand dan weer,
 Voor u gestole vuur.

A A N C A R I L E E N .

- A**ls ik u kuische reen, Carileen,
 Laat in myn gedagten komen,
 Dan zoo pord de hoop my aan,
 Om naar u myn Lief te gaan,
 Maar u koelheid doet my schroomen.
2. Ach bedroefde uur en tyd, Wat een spyt,
 Deed gy my leest aan door 't scheidyden:
 Waarom buiten mins bestek,
 Dus alleenig op 't vertrek,
 Was 't niet beter met ons beiden?
3. Daar ik met myn hart en zia, U bemin,
 En beminnen zal als eygen.
 Hoop en vreeze voeren stryd,
 Tot de aangename tyd
 Eens u gunst tot my zal neigen.
4. Als ik 'snagts door slapen koom, In een droom,
 Uw zoet Wezen my verbeelden,
 Schynik met de soetste lust,
 In zoo aangename rust,
 Swemmend in een Zee van weelden.
5. 'k Roep u Naem met schel geluyt 'dromend uit
 d'Echo schynd my na te roepen.
 Mogt ik van die lieve mond,
 Die myn hart zoo dikwils wond;
 Steelswys nu een kusje snoepen.
6. 'k Zie u deugt en schoone leen, Carileen,
 'k Wil

'k Wil hierom standvastig blyven,
 En storten myn liefde in uw schoot,
 Al is wangunit nog zoo groot,
 Niemand zal my van u dryven.

HERDERS-ZANG.

Stem: *Belle Brune*, &c.

Toen ik laast myn Geitjes weiden,
 Aen een klaverryke Laen,
 Vond ik zitten aen een Heyde
 Myn Veldnymphje Deliaen.
 'k Heb haar Schuur en Stal bekeken,
 En haer Schaepjes menigvoud,
 'k Voel tot haer myn min ontfteken,
 'k Wensch te zyn met haer getrouwt.

2. Deliana myn voogdesje,
 Schoonste Harderin van 't land,
 Gy alleen zyt myn Matresje,
 Uit wiens Naam myn liefde brand.
 Wild u vee met 't myne mengelen,
 Laat ze loopen in 't gemeen,
 En ons ziertjes t'zamen streng'len,
 Tot die beiden worden Een.

3. Harder staek u droeve klagten,
 Laet my in myn stal gerust:
 Daer zal ik myn Vee opwagten,
 En voldoen hun gragen lust:
 Gaet vry by u Roosje vryen,
 En klaegt haer u minnebrand,
 'k Heb U t'zaem zien spelemeijen
 Door de linden hand aan hand.

4. Dat is waar, maer weer myn waarde;
 Dat het was op 't Hardersfeest,
 Toen Damon met Phillis paarde,

Zints ben ik daar nooyt geweest.
 'k Heb haar nooyt een kus geboden,
 Voor haar mond gelooft my nu;
 Of zoo straffen my de Goden;
 Zoo ik ymand min als U.

5. Of gy my al praat van Minne,
 't Is vergeefs myn Amynthas;
 Want ik kan geen trouw beginne,
 Om myn vader Dorifas:
 Die is oud en hoog van Jaren,
 'k Sou hem brengen tot'er dood,
 Soo ik nu met u ging paren,
 En ik liet hem in de nood.

6. 'k Sal uw vader onderschragen
 In zyn hoogert ouderdom;
 En hem zyn believen vragen,
 Om te zyn u Bruidegom;
 'k Sal u dienen en beminnen,
 En ons vee wel gade slaen,
 Alderfoetste Herderinne,
 Wilt hier op myn trouw ontfaan.

7. Wel ik zalze dan ontfangen:
 Mits dat gy my alle daag,
 Suld de vrugten doen erlangen,
 Die een Harderin behaag;
 Tot den Akker vrugt zal geven,
 Van een aangename spruyt,
 Die ons naam kan doen herleven,
 Als wy zyn ter wereld uit.

8. Harders en gy Harderinnen,
 Komt ter Feeft met soet geluyd,
 Wild Muziek en spel beginne,
 Deliane is de Bruyd:
 Amynthas zal Bruyd'gom wesen,
 Vlegt een krans van Mirthen groen,
 Speelgenootjes wild niet vreezen,
 Om dat kunsje na te doen.

KUSJEN aan CLIMENE.

Stem: 't Was middag aan de Zwyderzon.

Climeen ik ben op nieuw gewond,
 Door 't kusje van U lieve mond,
 Dat gy my hebt gegeven:
 Myn Ziel blyft nog aan 't zagte rond,
 Van uwe lipjes kleven.

2. Ach! hoe verkwikt dat kusje myn,
 Als Godendrank of Ambrozyen,
 O Wellust van myn leven!
 Hoe dankbaar zou uw Minnaar zyn,
 Woud gy meer zulke geven.

3. Myn Ziel buygt neder voor het ligt,
 Van u aanlokkelyk gezigt,
 Door liefden aangedreven;
 U naam zal door myn Zang en Digt,
 Op alle tongen zweven.

4. Hoe wenschelyk Climeen! hoe zoet,
 Is die betragting aan 't gemoed,
 Van myn die dus verheven,
 In uwe gunst zyn lusjes boet.
 Ach duurde 't al myn leven.

Stem: Als 't voorgaande.

VLiegt Minnezugjes bly van zin,
 Naar Silvia myn Engelin,
 Ga leend Cupido's vleug'len:
 Betuigt haar myne tedere min,
 Laat niet uw vlugt beteug'len.

2. Ga naar myn Silvia, ga heen,
 En zeg haer aen dat sy alleen,
 Myn zinnen kan bekooren:

Spoey voort met onvermoeide schreeu,
Of Eelhart gaat verloren.

3. Ag fugjes, dat door U haar hart
Geraakt wierd, en zy met smart,
Kreeg eenig medelyden,
Dan wierd ik van geen druk benart,
En 'kzag een Eind van 't lyden.

4. Ga heen dan zugjes snel van vlugt,
En spoei u door d' Azure lugt,
Naar Silvia myn schoone:
Seg hoe ik om haar afzyn zugt;
Wil dog U vlyt betoonen.

TRYNTJE en WYNTJE.

Stem: *Als 't begint.*

Champanje soet van geur, Die met u frisse kleur,
Het Carmyn En Robyn, Doet verblyken
En bezwyken, Op u valt thans myn keur.

2. Als ik u geurig bloed, Soo aengenaem van gloed
Mag gerust, Naar myn rust, Sitten zuigen;
Kan ik tuigen, Dat Min geen vreugde voed.

3. Maar als ik aan de wang Van Amarillis bang,
Als een By, Dan zyt gy, Voort vergeten,
En versleten, Dan komt gy in geen rang,

4. Als haar aanvallig rood, Dat elk tot liefde nood
Eens verschynt, Dan verdwynt Al uw Glory
En Victorie, Dan schynd u kragt weer dood.

De Verliefde SCHOOLVOS.

Wyze: *A. a. a. Huc Cito Pocula.*

A. A. A. Myn Lief Clorenia,
Is nu heel in myne magt,

Ik heb 't Hart tot Min gebragt,

A. A. A. Van myn Clorina.

E. E. E. Ze is met myn Minte vree,

Nimmer zeydze houd u stil,

Als ik haer eens kussen wil,

E. E. E. Ze is met myn te vree.

I. I. I. My dunkt dat ik haer zie,

Zoo ik door de Min niet dool,

Jongens houdje' stil in 't school,

I. I. I. My dunkt dat ik ze zie.

O. O. O. 't Is vreugd in Folio,

Enzy fchynd in 't minst niet koel,

Als ik by haar Borsjes voel;

O. O. O. Dat's vreugt in Folio.

U. U. U. Sy is van my niet fchuw,

Als ik haer vat by haer pak,

Grypt ze 't steelte van myn plak,

U. U. U. Zie daer wat zegje nu?

A A N A M A R I L.

Stem: *Le Printemps Rapel aux Armes.*

Wyl ik Amaril moet derven,

Zoo moet ik fterven:

Wyl ik Amaril moet derven,

Zoo moet ik heen;

Ach mogt ik eens trooft verwerven,

Voor myn klagen en gebeen.

2. Wat was lef myn ziel bewogen,

Met traan' in d'Oogen,

Wat was lef myn ziel bewogen,

Door zwaren druk;

Gy helaas zonder medogen,

Gaeft een ander myn geluk,

3. 't Eerft dat myn heeft doen ontfonken

Zyn uwe Lonken,
 't Eerst dat my heeft doen ontfonken,
 Was uw gezigt,
 Dat met schitterende vonken,
 In myn hart heeft brand gestigt.
 4. Kan ik dan uw Hart niet breken,
 Door zugte en smeeken?
 Kan ik dan uw Hart niet breken,
 Myn Engelin,
 Geef myn Minnehoop een teeken,
 Dat 'k in 't eynd eens overwin.

CLORIS EN ROOSJE.

Stem: *Als 't voorgaande.*

'k **H**eb myn Hart u opgedragen,
 Met veel behagen;
 'k Heb myn Hart u opgedragen,
 Opregt en trouw,
 En gy doet myn egter klagen;
 Roosje lief myn schoon Jonkvrouw.
 2. 'k Soek u altyd te beminnen,
 Met hart en zinnen?
 'k Soek u altyd te beminnen,
 Met al myn Kragt,
 Kan ik dan die troost niet winnen,
 Roosje lief daar ik op wagt.
 3. Neen myn Cloris 't zal niet hoeven,
 U te bedroeven;
 Neen myn Cloris 't zal niet hoeven,
 Dat gy u kwelt,
 'k Wou maar eens uw Min beproeven,
 Die gy m' dikwils hebt verteld.
 4. Daar kund gy u op vertrouwen,
 6 Puik der vrouwen,

Daar

Daar kunt gy u op vertrouwen,
 Want 't is opregt,
 'k Zou met ſchrik het ligt aanſchouwen,
 Als ik 't anders had gezegt.

OP PHILLIS VERJAARDAG.

Stem: Vrinden zou men niet vrolyk weſen.

Point de Chagryn dans notre vie,
 By jonge Faren voegt wel vrcugt,
 Faniffon la melancolie,
 Want droef te ſyn en paſt geen Feugt.

2. *Que peut on faire en la viellesse,*
 Dan is men ſtram van keel en voet,
 Sens Complaiſance n'y tendresse,
 Daar menig Mens om zugten moet.

3. *Evitons nos Egogerie,*
 Ik loop dan op den Bedelzak,
 Car franchement en Poefie,
 Dat heeft ſomtyds veel ongemak.

4. *Chantons dons ſous a la naiſſance,*
 Want zy die nu van daag verjaart,
 Changez jamais de Complaiſance,
 En agt my ook haar byzyn waard.

5. *Qu'on voit le Ciel toujours propice*
 Des wens ik wat gy wens en meugt,
 Qui en humeur en bien delice,
 Een puykje van de Amſtel Feugt.

MENUET van GEMINIANI.

Wel wat lefter op der Aarden,
 't Geen de Min God niet beheerft,
 Ja de Goon hoe groot van waarden,
 Voelden zynen pyl het eerſt,

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn;

Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

2. Duizend zulke malle kuuren,

Heeft Cupido uitgevoert,

Nagt nog dag kan hy niet duuren,

't Zy hy d'een of d'aar beloert,

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn,

Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

3. My heeft hy ook al zyn plagen

Opgelegd, ik ben doorwond:

Nogtans kan ik die wel dragen,

Als Climeen my maakt gezond.

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn,

Als ik niet by myn Climene mag zyn.

4. Engel lief wiens lonkende oogen,

Schoonder blinken als de Zon,

Ik weerstond u zoet vermogen;

Zoo lang ik het lyden kon;

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn,

Als ik niet by myn Climene mag zyn.

5. Lieve Wellust van myn dagen,

'k Stierf om u, maar laas: zoo dra

Ik myn nood aan u kwam klagen,

'Trof my voort u ongena,

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn,

Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

6. Maar wat droefheid laat zig hooren

Aan myn ziel! ik sta verfteld,

Daar myn Min u kon bekoren,

Dat gy naar verandering helt,

Voor my ist, voor my ist,

Immers een pyn,
Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

7. Ach nu moet ik eeuwig treuren,
Als ik u myn liefste mis;
Moght het sterven my gebeuren,
'k Stierf blymoedig, ja gewis,
Voor my ist, voor my ist,
Immers een pyn,
Dat ik niet by myn Climene mag zyn.

*Een Nye Vloams Liedeken Jente,
Door de Redderaike van Gente,
Van de dry Wyzen uit Orienten.*

Stem: Attande moi sous l'orme.

DRy Mans oit Orienten,
Is 't niet ien wondere sauk?
Ous Deken kakt Corenten,
Heel wonder zoet van smauk,
Den Dief die is goan loopen,
Men bind hem oan de mast,
Mit vaiftien duisent knopen:
Is da niet wel gepast.

2. Wai zain dry groote Fielen,
Wai komen van zoo veer,
Ne wangen met vier wielen,
Den audsten draegt de Ster.
De jongste van ons drayen
Die is een beetje zwart,
En die doar stoat bezayen,
Die woond ontrrent de Mart.

3. Wy kwoamen voor Herodes deur,
't Was in den avond spau,
Zyn Wayf was goey Humeur,
Sy gaef ons elk een vlau,

En

En doar mee wierd het toen zou loat,
 Wat komt may in den zin,
 De Staer is schoon, de Staer was froay,
 Doar stink een keersken in.

De Staer en wau niet voartgoan,
 En Jappe floeg zain Waif,
 En Melise bonter ien koortke aen,
 En Balte droayde zoo staif,
 Doe kwoame way aen een Bakkeray,
 En anders niet eene zier,
 Doar staulen way een brood twee dray,
 En de Staere was van pampier.

5. Twee knevels laik enne Mutzaert,
 Zoo hart gelaik eene Steen,
 Gezauten vlais met Mustaert,
 Pas da nie wel bay een?
 Myn Heer hoe veel beliest'er au van,
 Het blinkt gelaik jene Zon.
 En Coridon den Haider,
 En den Haider Coridon

6. Den Hoan sloat op den toren,
 En den Rook vliegt oit de Schauw,
 Main geld heb kik verloren,
 En vreesse kik veur main vrouw,
 En Raynse wyn met Saukerbroot,
 In een bescheeten broek,
 De Moan die schaynt voorwoar zo root,
 Gelayk jene Peperkoek.

De Klagende Tyter verrast.

TYter laestmael aen een Boom,
 Aen een Kristalynen Stroom,
 Neergezeten aan de Dreven,
 Storten daar met droef geluyt,
 Zyn benaude klagten uyt.

Heb

Heb ik Cloris iets misdreven?

2. Zeg my bladerryk geboomd,
Vrolyk Beekje dat hier stroomd,
Visjes die in 't Water zweven,
Vogels die hier tiereliert,
En van Tak op Takjes zwierd,
Heb ik Cloris iets misdreven?

3. Tuig dan wiggewolde vee,
Hoe ik Cloris hier ter Stee,
Dikmaals Kusjes heb gegeven,
In het Klaverryke gras,
Doe zy my nog gunstig was,
Heb ik haer dan iets misdreven?

4. Cloris Lief en heugt u niet?
Wat voorheen wel is geschied;
Doen ik in uw gunst mogt leven,
Zwoert gy toen niet dat ge uw trouw,
Nimmermeer verbreken zou,
Heb ik u dan iets misdreven?

5. Ach wat mag de reden zyn,
Dat ik zoo vol Minnepyn,
Voor uw stuurs gezigt moet beven?
Dat ik dag en nacht tans klaeg,
En my zellef ondervraeg,
Heb ik Cloris iets misdreven?

6. Clorisje, die onverwagt,
Stil beluisterde zyn klagt,
Riep: ach Herder spaar uw leven,
'k Minnik min u maar alleen,
Gy zyt mynen. Neen, δ neen,
Cloris hebt gy niets misdreven.

De WAAL met de ZWAVELSTOK.

JE suis nu Marchant des Alumettes,
En voulez vous Juffrou voi la,

Se

Se heb de winkle op kaen zetten,
 Van Zwaefstok Etcetera,
 Alumet Alumet Zwaefstokken,
 En voule vous point d'achette

2. Hal voor een Marchant des Alumettes;
 'k Bin zekre niet trop Glorieux,
 Quand j'ai Vyfstuivre dans ma Parchette,
 Ze bin dan Ryk en bien Heureux,
 Alumet Alumet Zwaefstokken,
 En voule vous point d'achette.

3. A foute de payes le Taille,
 Hun wil my breng a la prison,
 So kan wel Slaep de su la paille,
 Auffi bien que dans ma maison.
 Alumet Alumet Zwaefstokken.
 En voule vous point d'achette.

4. Se geef den bruy san la Carmesse,
 De Rotredam hum koop niet meer,
 Diable enporte la Foibleffe,
 Se kom tyn leve daeg niet weer,
 Alumet Alumet Zwaefstokken,
 En voule vous point d'achette.

5. Adieu mooy Meisje adieu Madame
 Met jou fraai Bekke je suis Foutu,
 Je suis encor pret par mon ame,
 De faire votr Mari Cocu.
 Alumet Alumet Zwaefstokken,
 En voule vous point de achette.

M I N N E K L A C H T.

Stem: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Pistolet.} \\ \text{Zilvia ging onlangs Steewaerd, \&c.} \end{array} \right.$

MYn Engelin, myn Liefste vol van waerde,
 'k Weet in myn sin geen choon der op de aarde

Ik was gerust, en wonder wel te vreden,
 Dat ik myn Jeugt, Dat ik myn Jeugt,
 Eens mogt aen u besteden.

2. Waer ik my keer of waer dat ik my wende,
 Ik vind geen vermaek, maer droefheid en elende,
 Ag schoone maegt, dat gy my Weder-minde,
 Dan zou ik weer, Dan zou ik weer,
 Rust en vernoeging vinden.

3. Sal ik dan nog langer moeten zwerven,
 Sal ik dan myn Schoone moeten derven,
 Wyl zy dan, aen my geen Hoop wil geven,
 Soo heb ik dan, Soo heb ik dan,
 Voortaan verdriet in 't Leven;

4. Ey wilt uw Hart aen my eens overgeven,
 Kom Phillis, kom en laet ons zamen leven,
 Want gy alleen, Beheerst myn zielen zinnen,
 En buiten u, En buiten u,
 En kan ik niets beminnen.

5. Kom laten wy ons liefde zamen meng'len,
 En Hart aen Hart, door trouw te zamen Streng'len,
 Daer is myn hand, Ey wil niet tegen praten,
 Een Diamant, Tot onderpant,
 Ik zal u nooit verlaten.

TEGEN HET TROUWEN.

Stem: *Maeyke Klaer.*

Wat voor vreugd, Wat voor vreugt,
 Ô Onbezonnen Jeugt,
 Steld gy dog in het Minnen;
 Uw soet verandert haest in roet,
 Ey wilt u over weeldrig bloet,
 Eer't u berouwt, verwinnen.

2. Druk en smart, Druk en smart,
 Gevoeld uw Jeugdige Hart,

Zoo

Soo dra gy komt te trouwen,
De Speelman is nau van het Dak,
Uw vryheid heeft terstond een krak,
Wagt u dan voor de vrouwen.

3. Binnens Huis, Binnens Huis,
Ontmoet gy 't meefte kruis,
Gy moet gedurig flaven:
Gelyk een Ezel Paert of Bok,
Of gy voeld daedlik met een stok,
Uw gantfche Lyf bedraven.

4. Alle dag, Alle dag,
Moet gy met diep ontfag,
Opvolgen haar bevelen:
Want zoo daar maar een hair aan fchort;
Het varken u terstond beknort,
En tierd uyt luider kelen.

5. Als j' een Kind, Als j' een Kind,
By haar dan overwind,
Gy moet gedurig wiegen,
Gelyk een Sul of regte Jan,
Past dat een vry geboren man?
Laat u zoo niet bedriegen.

6. Wat gy doet, Wat gy doet,
't Is nimmer wel of goed,
Een Luybak moet gy heeten,
En 't fpreekwoord is maar al te waar,
*Een Man moet elke dag van 't Jaar
Het geen zyn Wyf lust eeten.*

7. 't Meeft verdriet, 't meeft verdriet,
Het geen men veelyds ziet,
(Ik Derf 't naauwlyks openbaren)
Is dat een ander plukt met vreugt,
De Bloemen van haar eelfte Jeugt,
Daar mee kroond zy uw haaren.

8. Daerom wagt, Daerom wagt,
U voor het Vrouwgeflagt,

Be-

Geef u noyt tot Trouwen,
 Zoo leeft gy van die plaag bevryt,
 In vryheid en in vrolykheid,
 't Geen U noyt zal berouwen.

DE INDIFFERENTE.

Stem: *Ma Maitres Infidelle.*

A.

't **K** An Phillis my niet schelen,
 Heb ik uw ongena, a. a. a.
 Het zal my niet vervelen,
 Wyl 'k naer een ander ga, a. a. a.
 Ik lach eens met het minnen,
 Die Kleine Guit, Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

E. Schoon gy my niet wild Kussen,
 'k Ben daarom wel te vree, e. e. e.
 Ik kan myn vlam wel blussen,
 By Roosje of Galathe, e. e. e.
 Ik lach eens met het minnen,
 Die Kleine Guit, Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen.

I. Gy dagt dat ik zou treuren
 Om u naar dat ik zie, i. i. i.
 Maar 't zal u niet gebeuren,
 Wyl ik de smert ontvlie, i. i. i.
 Ik lach eens met het minnen,
 Die kleine Guit, Die ban ik uit,
 Myn Zinnen, Myn Zinnen

O. Maer laet ik dog eens horen,
 Phillis hoe komt het zoo, o. o. o.
 Dat gy dus zyt in toren;
 Of was ik u te bloo?

Ik lach eens met het minnen,

D

Dis

Die kleyne Guit, Die ban ik uit,
Myn Zinnen, Myn Zinnen.

U. Of dagt gy my te Trouwen,
Verlaet dees Sustenu, u. u. u.
Ik hou my van de vrouwen,
En ben van 't Huwelik schu, u. u. u.
Ik lach eens met het Minnen,
Die Kleine Guit, Die ban ik uit,
Myn Zinnen, Myn Zinnen.

Op TRYNTJE en WYNTJE.

Stern: Crestienke bist toe krank.

AL over langen tid,
Heeft Trin die bolle meid,
Myn gezeid, Myn gezeid,
Dat ik haar Hart alleen bezat,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
Maer Trin die fopt my wat.

2. 't Is al maer valse praat,
Want gister Avond laet,
Op de straet, Op de straet,
Vond ik haar juist by Krelis staen,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
Daer ging het Spel toen aan.

3. Gants bloed ik wierd zoo vals,
Hy greep haar om den hals,
Blank en mals, Blank en mals,
Zy schein begut op hem zoo groen,
Vous m'entendez bien,
Vous m'entendez bien,
En hy gafze zoen op zoen.

4. My dogt dat was niet ryn,

Ik geef den bras van Tryn,
 't Vuyle zwyn, 't vuyle zwyn,
 Wyl zy haar Min om geld verhuurt,
 Vous m'entendez bien,
 Vous m'entendez bien,
 Dat had ik nooit begluurt.

5. Nu ben ik weer eens vry,
 Van Minne Slaverny,
 In 't gevrey, In 't gevrey,
 Is 't altyd weer van voor af aan,
 Vous m'entendez bien,
 Vous m'entendez bien,
 Men heeft daar nooit gedaan.

6. De Seyne en den Ryn,
 Verschafft my medicyn,
 Voor myn pyn, voor myn pyn,
 Ik rook met rust een pyp Tabak,
 Vous m'entendez bien,
 Vous m'entendez bien,
 Dan vind ik meer gemak.

R I G A U D O N.

ELisa lieve Zielvrindin,
 Die door een gloed van ted're Wedermin,
 Myn wellust wekt uit blakende ingewanden,
 Gy sloeg u armpjes om myn leen,
 Ons zieltjes smolten onder een,
 Terwyl, terwijl Uw lonkende oogjes branden,
 Verrukt, verrukt, door zoete dartelbeen,
 Als 't poesse schootje ontfong myn liefdens offer-
 hande,

Nooit werd ik moe gekust!
 Om Roosjes van uw mond te plukken,
 Gy zult myn in uw armen drukken,
 Tot dat de dood, met eenen schoot,

De Lamp myns Levens bluft :
 Dan zal de Min, Myn Engelin,
 Nog in myn ſchim herleven :
 En als een zoelen weſte windt,
 Eliza die my teer bemind,
 Met zagt gebaar, Door 't golvend hair,
 Van uw gekrulde lokjes zweven.

K U S J E.

Stem: *Bacchus a toi je m'adresse.*

GUn my dog myn lief Dorinde,
 Een kusje van uw mond,
 Op dat ik daer door bevinde,
 Tala rela rela dira . . .
 Hulp voor myn Minnewond.

2. Wel wat of de Jongmans meenen,
 Dat men moet zyn gekuſt,
 Is haar ſmert wel oit verdwenen,
 Tala rela rela dira . . .
 Een Kus geen vlammen bluft.

3. Ey my Dorinde 't kan niet ſchaden,
 Dat gy m' uw mondje bied,
 Dat Fonteintje van genade,
 Tala rela rela dira . . .
 Springt altyd en mindert niet.

4. Wel nu Titer boet u luſjes,
 Maar handel my wat teer,
 Zoo gy 't maakt te grof met Kusjes,
 Tala rela rela dira . . .
 Dan Kryg je 'er nooit niet meer.

TROMPET AIR.

Blaas op Trompette, Walhoorn en Fluit,
La &c. . . .

Vereer met Koorzang den lof van myn Bruid,

La &c. . . .

2. 't Is Galathea wiens ſchoonheid en deugt,

La &c. . . .

Is al myn welluſt myn trooſt en myn vreugt,

La &c. . . .

3. Kroont Herders knaepjes het paer met een

Krans, La &c. . . .

En wenſt haar lang leven, en treed tot den Dans,

La &c. . . .

4. Dankt met my d'Alpaerder beſtierder d'er

Trouw, La &c. . . .

Die my Galathea zoo mild ſchonk tot vrouw,

La &c. . . .

5. Met wien ik zal leven in vreugt en in peys,

La &c. . . .

Als Adam en Eva in 't Aerds Paradys,

La &c. . . .

6. Want wy zyn een Wil, een Hart, ziel en zin,

La &c. . . .

Een voorbeeld van trouw, en weerzydze min,

La &c. . . .

7. Gy lieve Harderinne, en Harders vergaart,

La &c. . . .

Wy wenſchen de Goon u alle zoo paert,

La &c. . . .

8. Lang leve Coridon met zyn Galathe,

La &c. . . .

Tot voorbeeld van trouw en liefde, in vree,

La &c. . . .

AFSCHEYT aan de LIEFDE.
Of de GEBANNE CUPIDO.

Stem: *Van Vrolyke Fransje.*

WEg kleine Guit, Je zult my niet bekruijen,
Al benje loos en snel,
Ik kan uw Minnestuipen, en jou knepen wel,
Je lacht my toe,
En komt in bey myn armen speelen kiekekoe,
Je lacht my toe, Je lacht my toe,
Maar neen je suld niet trekken,
Neen, Neen! Ga heen,
Dat Spel is voor de Gekken, En ik bly falléen.

2. Wat hebje my, Al knollen voor Citroenen,
Gestoken in myn hand,
En aardige fatsoenen in myn hart geplant,
't Is lang genoeg,
Uw Sotterny verdragen die myn vreugt verjoeëg
't Is lang genoeg, Je zult my niet meer paijen,
Neen, Neen! Ga heen,
Laat nu de vlag vry waejen,
Van uw Min Tropheen.

3. Vertrek van hier, Met al u snorre pypen,
Of, (loosen Fielt,) ik zal,
U by de lurven grypen, en gooy u in de Wal,
't Is al verbruit,
Met al je lorrentdrayen, want ik scheyer uit.
't Is al verbruit, 't Is al verbruit,
Je zult my niet meer paejen,
Neen, Neen! ga heen,
En laat de vlag vry waejen van de Minnetchuit.

Op het zien van een Doosje met Mouches.

Stem: { *A Table avec mes amis.*
 { *Wanneer ik by myn Phillis zit.*

Indien gy ooyt 't geluk geniet,
 Ô Mouches om Floris wangen,
 (Die Cloris die de min ontvlied:)
 Of op haar voorhoofd glad als Elpenpeen te han-
 gen,
 Of hy haar oogjes zwart als git,
 Gelyk een spelend vliegje zit,
 O vogte kusjes komt te zuigen,
 Van haar Goralyne mond,
 Dat kan elk Minnaar tuygen,
 Dat m' in de
 Dat m' in . . . de Zon ook vlekken vond.

Stem: *Als ik aanzie de heldere Stralen.*

Myn droevig zugten kan niet baten,
 Helaas ik moet u gaan verlaten,
 Myn Nootlot roept my weer in zee,
 Ach! had gy deernis met myn klagten,
 Gy zoud wel haast myn ramp verlagten,
 En geve my uw Liefde mee.

2. Mogt ik daar van verzekert wezen,
 Myn tederheid was zonder vrezen,
 Indien k me vlyde met u min,
 Geen zware storm of onweers vlagen,
 Of wat voor ramp myn ziel kwam plagen,
 Die stelde uw nimmer uit myn zin.

3. Kwam ik dan ook in vreemde landen,
 Geen schoonheid kreeg my in haar handen,
 Al was zy Venus zelf gelyk,
 'k Was met geen schatten te verzetten,

Geen Goud zou ooit myn min belmette,
 'k Verlier om u geen Koningryk.

4. Ach wist gy hoe ik op u wagte,
 Wat klag ik in de nare nagte,
 Stort klappertandende van kou;
 Gy kreeg ô Phillis mededogen,
 En stond niet toe als dat myn oogten
 Voor deze keer ontvaren zou.

5. Cupido in u Liefdens-banden,
 Geef ik vrywillig hert en handen,
 Ach! ziet wat dwang die vreugde doet.
 Kom boeid u minnaers hert aen't myne,
 Soo word hy myn, en ik de zyne,
 Voed onze min door deze gloet.

6. Door myne rug Cupido's ved'ren,
 Blies Eool in myn ligte kled'ren,
 Zoo zag ik u in korte tyd;
 Maer al myn wenschen moet ik staken,
 Ik kan by u nu niet geraken,
 Myn hert vol min is u bereyd.

7. Mercur gy weet veel uit te werken,
 Brengt door de kragt van uwe vlerken,
 Myn minnaer deze trouwe biegt.
 Gy zyt de Boo der minneryen,
 Gy helpt de minnaers in haer vryen,
 Spoeid uwe vleugels als gy vliegt.

W E D U W E K L A G T.

Stern: Op een tyd, Op een tyd.

EY wat nood! Ey wat nood!
 Myn knorrepot is dood,
 Myn Manshoofte overleden,
 Nu ben ik weder los en vry,
 't eerste Huwelyks Feest voerby,

Ik hoop weer op een tweede.

2. Dat ik treur, Dat ik treur,
Geschied maer uit de fleur,
Men moet de Wereld blinden;
Maer zag'er iemand door dit zwert
In't Kabinetje van myn hert,
Men zou geen droefheid vinden.

3. Fris van moet, Fris van moet,
Weer op den oude voet,
De Netten uitgespannen,
Op nieu gelagt, gelonkt, geflonkt,
Gequikt gestrikt en opgepronkt,
Zoo krygt men weder mannen.

Stem: { *Foelie d'Espagne.*
 { *Geen Pyn is voor een Maegt, &c.*

IK groet u soetste Lief die ik beminne,
Quoi que l'Amour, ne me soit pas permis,
Op u alleen heb ik gesteld myn zinnen,
Pour vous Helas! je ne dor iour ni nuit.

2. 't Is gy, die 't Hart van my, zo hebt doorschoten
Pour vous beau jeux & vous Charmans à pas,
Ach! wierd gy met zoo een Liefde overgoten,
Pour quoi venus m'aunez vous fait cela.

3. 't Is wonder dat gy blijft zonder bekooren?
Et que l'Amour, ne vous prent pas sirdr;
Want zoo my dunkt, gy zyt voor my gebooren!
Vous est le ceul qui fera mon courou.

4. Ik zal myn leven tot trouwen niet geven,
Si vous me laissez seul dans ce tourment;
Ach! liefste Lief, mogte wy zamen leven!
Et nous ferons toujours à deus contant.

5. Wat kan'er ooit soeter werden gevonden,
Que deus Amants que j'aime tour entour.

Ach! liefste Lief, waar gy aan my verbonden,
J'aurai d'Amour, pour vous pendant mes Jours.

6. Want gy vast in myn zinnen zyt gebonden,
Quoi que vous vunderiez me ruburée,
En daar en zal noit iemand zyn gevonden,
Qui r'aimeai comme je vous aimé.

7. Ik heb ô jong Gefel verstaan u woorden,
Et tout ce que vous m'avez tent promis;
Maar myn jonk hert en zult gy niet bekooren,
Enfin pour moi vous souperie tes Nuits.

8. Sy zegge wel; maar ach 't is al Flatagie,
J'aurai pour vous d'aamour pendent mes jours;
Maar zoo fy eens genoote myne gratie,
Helaas l'amour aurai finis son tour.

9. Gy kunt dan Jonkman zoo gy wild vertrekken
Car mes amour ne soit j'amaais pour vous,
Nog myn Jonkhert en zult gy noit betrekken,
Cerche d'ailleurs que nous ferons plus doux.

Stem: Ach schoon Cato myn hert.

'k **H**eb langen tyd gelogt,
Onder 't greelig jok van de minnevlage,

'k Heb langen tyd gelogt,
Onder 't gevoelig Jok van de minnelust,

Het zoetste der genugte,
Moest voor myn Liefde vlugte;

Zoo roemde ik wel eer,
Voor de dwalemin. maar voortaan niet meer.

2. Een jonge lieve maagt,
Heb ik langen tyd om haar trouw gebeden,
Een jonge lieve maagt,
Heb ik langen tyd om haar trouw gevraagt,
Maar liet haar niet bewege,
Sy bleef my ongenege; Dat bragt my sulke spyt,
Dat ik aan de min heb adieu geseyd.

Vaar

3. Vaer wel dan Minnegod,
 Onder u gebod vind ik ongenugte,
 Vaer wel dan Minnegod,
 Onder u gebod dien ik maar tot spot,
 Ik wil gaan Bacchus minne,
 Weg Roover van myn finne,
 Weg kleine Minnegod,
 Want al myn vermaak stel ik in de pot.

4. ô Lieffelyke Traen,
 Als ik u omhels vind ik myn genugte,
 ô Lieffelyke Traan,
 Als ik u omhels heeft de min gedaen,
 Dan roep ik onder 't blaze,
 Van Roemers en van Glase,
 'k Min Bacchus voor een Held,
 Door zyn foete drift lyd de Min-geveld.

Stem: *Tranquille Coeur &c.*

HElaas hoe teder dat ik min,
 Kan ik u egter niet behagen;
 Gy hebt geheel myn hert en zin,
 'k Zal eeuwig voor u liefde dragen!
 Gy hebt my diep gewond,
 In 't binnenst van myn ziel,
 Ach! dat ik u geviel.

2. Ik Min niet alle tederheid,
 Ik heb myn Hert geheel gegeven,
 Aen u, heb dan medogenheid;
 Gy zyt het Doelwit van myn leven,
 Volhert in Wredheid niet,
 ô Zoete vyandin,
 Of ik sterf door de Min.

3. Ach! dat Cupido kleine Dief,
 U hart wou met een Pyltje treffen,
 Ik zoude dan myn Waerde Lief,

My

My tot den Hemel hoog verheffen?
 Een Keizer op zyn throon,
 Ja al des werelds Pracht!
 Wierd niet by my geagt.

St. NICOLAES DEUNTJE.

Stem: *Sonder Muziek, &c.*

Sint Nicolaes,
 Die onlangs liep het land door Spoken,
 Sint Nicolaes,
 Die Goeye Sul, en milden Baes,
 Kwam my leest onverwagt verschynen,
 En opende myn bed Gordyn,
 Met groot geraes.

2. 't Was Middernagt,
 Toen my dien Heilig kwam bezoeken,
 't Was middernagt,
 Ik lag te rusten stil en zagt:
 Hy toonde my met soete woorden,
 Iets dat myn hart terstond bekoorden,
 Heel onverwagt.

3. Hy had een meyd
 Die tot de Liefde schein geboren,
 Hy had een meyd
 Nog jong, en in haar beste tyd:
 Kom zaid hy spring fluks uit de veeren,
 Siet hier wat ik u kom vereeren,
 En weest verblyd.

4. Sy heeft terstond
 Haar voetjen in mijn schoen gestoken:
 Sy heeft terstond
 m' Een kus gegeven van haer mond,

Mya

Myn Ziel op dat gevoel bewogen,
Vond zig door 't Lonken van haar oogen
Van min doorwond.

5. Maar toen den dag
Ter Ooster kim' was uytgeresen,
Maar toen den dag,
Verscheen, wat stond ik droef en zag?
Vermits dat alles was gelogen,
Ik was slegs door een droom bedrogen,
Terwyl ik lag.

6. 'k Sogt onder 't dek,
Schier of ik vloyen wilde vargen;
'k Sogt onder 't dek,
En al de hoekjes van 't vertrek,
Dog moest beschaemt gaen hene sryken
En 'k stond vast op myn neus te kyken,
Gelyk een Gek.

7. 'k Sie meer en meer,
Dat onze vreugt niet lang kan duuren;
'k Sie meer en meer,
De min vervliegt gelyk een veer,
Die opgejaagt word door de winden,
Men kan geen Trouw by meisjes vinden.
Gelyk wel eer.

8. En als men 't al
Moet zeggen 't minnen is maar droomen,
En als men 't al,
Beschout hoe in dit Aerdsche dal,
De blinde minnaars in het vryen,
Sig met een dooye mees verblyen,
't Is al te mal.

9. 'k Wil dan voortaan,
Myn kop niet meer met vryen breken,
'k Wil dan voortaan,
My door de reden laten raan:
En noit meer om een meyd gaen slaven,

Bringt

Brengt Sint Nielaas geen berer gaven a
Hy heeft gedaan.

BOERE VRYAADJE.

Stem: *Kom myn Hartje, Kom myn Trocsje.*

Goeden avond blanke Leysje,
'k Heb zoo veel van u gehoord,
Benje niet dat poelete mevsje,
Gunter in de groene Poort,
Is jou vaartje niet die man,
Die 't zoo wel kan stellen?
'k Bid dat gy, daar van my,
Wat goeds wilt vertellen.

2. 'k Heb geen tyd ik moet vertrekken
Want de Klok die slaat al agt,
En ik zie gy zoekt te gekken,
Met my en myn goed geslagt,
Goeden avond ik ga heen,
Wild u wat vermaken,
Weest te vreen, 'k blyf alleen,
Wild na myn niet haken.

3. Mevsje wild zoo gauw niet loopen,
Staat tog Krelis eens te woord,
Mag ik dan van u niet hopen:
Want gy schynd wel heel verstoort;
Als ik maar u Vaartje sprak,
'k Wed het zou wel lukken,
By myn keel, 'k heb zoo veel
Silv're en Goude stukken.

4. Wel wat brusle myn jou schyven,
'k Wil geen man tot myn verdriet,
'k Wil veel liever vryster blyven,
Sulken vogel diend my niet:
Want ik van de vryheyd houw,

'k Heb

'k Heb dan niet te klagen,
Ik verflyt, nu myn tyd,
Wel in beter dagen.

5. Meisje moogt ik u maar trouwen,
Ik gaf u plaisters genoeg,
'k Zouje voor myn Liefje houden,
's Avonds laat en 's morgens vroeg,
En gy sou u noit van myn,
Hebben te beklagen;
'k Bid u fluurt, in de Buurt,
En laat na myn vragen.

6. Al vernam ik na u leven,
U Persoon staet my niet aen?
'k Zouje nog wel geld toe geven,
Dat je maar woud henen gaen,
En liet myn geruft en stil,
Na myn Huisje treden,
Dan ben ik, in myn schik,
Wonder wel te vreden.

7. Mag ik morgen wel eens komen,
Om te zien hoe gy al vaert,
En of gy hebt voorgenomen,
Om met my te zyn gepaert,
Als 't jou vaertje hebben wil,
Dat wy 't zamen trouwen,
Dan zult gy, aen myn sy,
Vrolijk Bruiloft houden.

8. 'k Wil daer nu nog niet van hooren
Van al 't geene gy daer zegt,
't Is dog alles maer verloren,
't Geen gy my te vooren legt;
Ziet vriend 't is nu nog geen tyt,
Om daer van te spreken:
Want ik souw, met den trouw,
Nog myn hoofd niet breken.

9. Wel is 't nu niet zoo is 't morgen.

Zal ik vaertje spreken aan,
 Gy hoeft nergens voor te forgen,
 Alle ding zal heel wel gaen,
 Als gy mijn maar wat bemind,
 Zoete lieve Zusje,
 Geet u woord, als 't behoord,
 En daar op een kusje.

10. Wel hoe moogt gy my dus quellen;
 'k Woud gy my met vreden liet,
 Gaat het vaartje eens vertellen,
 En ziet wat'er dan geschied,
 Ligtelik dat ik myn fin,
 Stel om u te minne,
 En myn hand, geeft tot pant,
 Kom tred met my binnen.

Stem: *Turksche Marsch.*

♠ **R**Oos' ♠ schoonste Bloem van al,
 De schoonheid selfs van myn getal:
 Want ik heb u in myn verstand,
 En in mijn hert geplant;
 Gy zyt alleen, en anders geen,
 Die ik bemin, uit hert en zin:
 Want ik geen schoonder vin!
 Stel mijn dan in u gemoed,
 Ik ben voor u geloof het vry.
 En gy altijd voor my.

2. Jonkman ik heb u reen verstaen,
 Gy opend my de minnebaan,
 Ik kies u voor mijn beste vrend,
 Om dat gy mijn bemind,
 Gy zyt den mensch, daer ik naar wensch,
 Soo dit geschied, heb 'k geen verdriet,
 Anders verlang ik niet. Ja ik wenste met plaaisier,
 Dat wy eens mogen met'er tyd,
 Te samen zyn verblyd,

Stem:

Stem: { *Dry Mans uit Orienten.*
 { *Attende moi sous Lorme.*

Verlaet nu d'Eenzaembede,
 Bos Goon, ei toeft niet lang;
 Schiet toe met vlugge schreden,
 Op 't zoet van myn gesang;
 Wilt van myn schoone zingen,
 De lust van myne jeugt,
 Maekt zelfs de Hemelingen,
 Falours van myn geneugt.

2. *Gy Flora waert te roemen!*

Neemt uwe Glans weer aen,
 Ciert u nogmaels met Bloemen,
 Zoo ze in de Lente staen,
 Begheeft u met Pomone,
 Tot ciering van dees oort,
 Wilt dezen Herfst bekronen,
 Dat by elk een bekoort.

3. *Vergaert by d'Eike boomen,*

Gy Nagtegaals des Wouts,
 Stel na 't geruis der stroomen,
 Uw keeltjes als van outs:
 Wilt van myn schoone zingen,
 De lust van myne jeugt;
 Maekt zelfs de Hemelingen,
 Falours van myn geneugt.

A N D E R.

Stem: *Als 't voorgaande.*

Wat drift ontroert myn zinnen?
 Wat vuur ontfonkt myn hert?
 Liefde is 't die my doet minnen,
 En in haar strikken werd.

Ik voel dat ik moet zugten
 En dit gezugt my leerd,
 Dat ik met groot genugten,
 My voeg na haer begeert.

2. Iets vol bekoorlykheden,
 Is in myn ziel gestort,
 Een gift dat al myn leden
 Doet kwynen en verdort;
 Maer 't is te sterk van magten,
 Om niet gelieft te zyn:
 En ik te zwak van kragten,
 Te myden dit fenyn.

3. Ik voel myn kragt vervlogen:
 Als 't voorwerp zig vertoond,
 En ook het groot vermogen
 Dat myn tot liefde troont.
 Zyn dit de wreede plagen,
 Der liefde, die z' ons geeft?
 Wie zou dan niet graag dragen
 U jok zoo lang hy leeft.

4. Men ziet wel veele herten,
 De liefde wederstaen:
 Maer moeten het mag smerten,
 Haer juk eens nemen aan,
 Liefd' zegt men kan ons geven,
 Geluk en Heil en vreugt.
 Zou 'k dan zonder liefd' leven,
 De tyd van myne jeugt.

D R I N K L I E D T.

Stem: Rabin Tu e Lure.

Laat ons lustig vrolyk zyn,
 En de Vreugt doen altoos dure;
 Laet ons seppen van dees Wyn, rare lure,

En

Enlaat dat zoo altoos dure , Robin ture lure lure ,

2. *Wat is beter op der aard ,*

Als de Vriendſchap te doen dure ,

Waarom dan den Wyn geſpaard , ture lure ,

Die de Vreugt in 't hart kan ſture , Robin &c.

3. *'k Brengetje dan myn Waarde Vrind ,*

Maer wild ook de malle kure

Haten van het blinde Kind : ture lure ,

Die berouw en ſmart doen dure , Robin &c.

4. *Veegt dit glaasje tot de grond ,*

Brengt het acn een van je Bure ,

Vuld en zet het acn je mond , ture lure ,

Enlaet dat zoo altoos dure , Robin &c.

MINNAARS KLAGT

Over de wreedheid van zyn Lief.

Stem: *Laet ons gaen om te bezoeken,*

's **A** Vonds als ik zal gaen ruſte ,
Dan komt ſtaag in myne zin ,

Die ik boven al bemin :

Want de ſtralen van haer oogen ,

Die zyn vol van minnegloet ;

Ach ! heb tog met my medoogen ,

Ziet wat dat de liefde doet.

2. Gy zyt maagt voor wien ik leve ,

En voor wie ik ſterven ſel ,

Als het is door 's mins bevel :

Want gy zyt myn Welbeminde ,

'k Zal uw dienen met ootmoet ,

Op dat ik genade vinde ,

Ziet wat dat de liefde doet.

3. Daer en is geen menſch op Aarde ,

Die zoo vol van droefheid leeft

Alshy, die zyn hert opgeeft:
 Want zyn ziel is door het minnen,
 Altyt met een droef gemoet,
 Om dat hy geen troost kan winnen,
 Ziet wat dat de liefde doet.

4. Ik zal Nimmer u verlaten,
 Schoon dat ik in droefheid leef,
 Als gy myn U Weermin geeft;
 Maer ik zal in al ons lyden,
 Altyt houde goede moet,
 En kloek om verwinning stryden,
 Ziet wat dat de liefde doet.

5. Geeft my moed myn Welbeminde?
 Laet het dog zyn u vermaek,
 Dát ik na u liefde haek;
 Gunt my, dat ik als voor dezen,
 Haken mag na 't zoetste zoet,
 Dan zal ik noit lyden vreezen.
 Ziet wat dat de liefde doet.

L O F V A N C L I M E E N .

Lief Climeen, U aengename oogen,
 O die hebben op myn Ziel een overgroot vermo-
 gen!

Dusgy alleen, Voerd Heerschappy;
 En alle myn gedagten, Nimmier zyn vry,
 Maer op u gunst verwagten.
 Wild uw strafheid dog versagten;
 Red my uit de ly,
 Dan ben ik op nieuw weer u gevangen,
 En al myn verlangen, Is naer uw alleen.

2. Sa schenk Wyn, te samen eens gedronken,
 Ach dan zal myn bert, door uwe nieuwe min ont-
 fonken,

Dus Lief Climeen, Uw boezem mals,

En aengename handen, U vriend'lyk oog,
 Die doene my steeds branden;
 'k Wil my eeuw'lyk verpanden,
 Aan uw Vriendelykheid.

Kom dan Climmen een kusje voor u kaken,
 Kan myn hert vermaken, Ikben wel te vreen.

3. Zoo zal ik, Op u myn Ziels-beminden,
 Op u lieve lipjes 't aengenaemste zoet wel vinden,
 't Welk my verbeugt. Ach wat een vreugt,
 Als gy my door dat streelen, Op het onvoorzienst
 Myn hert my konit te ontstelen,
 Dat zal my noyt vervelen,
 Geef my maar een lonk,
 Dan ben ik op nieuws weer uw gevangen,
 En al myn verlangen, Is naar uw alleen.

VERDRITIG WAGTEN,
 IN WINTERSE NAGTEN.

Stem: Wel wat of Cupido weer schort?

WEL waer of Rosalyntje blyft?
 Het is alree zoo laet!

Denkt zy niet dat het lyf verstyft,
 Schoon 't hart in vuur vergaat?
 't Is koud, en 't verveeld my al,
 Dus langer hier te staen,
 Als zy niet rasjes komen zal,
 Meen ik weer heen te gaen.

2. Hoe ben ik zoo verkeerd van zin,
 Dat ik op eene lonk,
 Een kusje, (ligt niet eens uyt min)
 Soo menig Klaaglied zonk?
 Dat ik op uwe blauwe stoep,
 Soo dikwils klappertant,
 En nog sta als een gek en roep,

Dat ik van liefde brand

3. Gy zit nu hier by het vier,
Met moye jonge luy,
En maakt veel ligt wat goede cier,
En ik heb niet een bruy,
Daer gy misschien te zamen zingt,
Een Liedjen uit den tuur;
Of lustig een Sinjeurtje springt,
En denkt niet om ons Uur.

4. Maer hoord zoo gy niet rasjes komt,
Loop ik terstond van hier:
My dunkt myn tong van kou verftomt,
Ik ga nu vlug na 't vier:
Ik heb den bras van zulken goed,
Dat 'k volgen moet met smart,
Kom geef my eens van Bagchus bloed,
Een troostdrank voor myn hart.

5. Sa volgt my die in 't vryers Gild,
Als opgetekent zyt,
Belaglyk is de tyd verspild,
Die men met vryen slyt,
Singt hever als Prins Willem zong,
Boutelje mon Amour,
De Wyn maekt gryze hairen jong,
Ik zeg de Meid bonjour.

Op een KUSJE van PHILLIS.

Stem: Wild gy Heeren droefheydsmaken.

Minnelyke rose Lipjes,
Daar myn Ziel gestaag na dorst,
Coralyne tepeltipjes, Malse mellikrètte borst.
Poefel sagte yvoire Leden,
Fulpe koontjes lieflyk root.
Oogjes die vol tederbeden,
My w' 't aldersoetste houd.

Phil.

2. *Phillis ach myn lieve Engelin,
 Pronkbeeld van een frisse Jeugt,
 Ach laet ons door zoet gestrengel,
 Woelen in een gulle vreugt.
 Laet ons door veel dertelheden,
 Smelten in de minnegloed;
 Laet ons aan malkeer ontleden,
 Hoe de liefde werd gevoed.*

3. *Laet ons door veel minnelusjes
 Klimmen tot de wellust op,
 En door veelderhande kusjes,
 Voeren ons geluk in top.
 'k Een wyt Hollands bloed gerezen;
 Maer als ik op 't zag Robyn
 Van uw mond mag kusjes lezen,
 Werde ik straks een Florentyn.*

D R I N K Z A N G.

IK lach eens met mooye Tryn,
 Ik hou veel meer van 't Wyntje,
 Dat doet de geesten vrolyk zyn,
 En is myn medicyntje la la,
 En is myn medicyntje.

2. *Leeflang leeflang myn kitte beurs,
 Met al uw brave bende,
 God Bagchus schrap alleen de beurs,
 Maer Venus beurs en lende la la,
 Maer Venus beurs en lende.*

3. *Weg Venus met uw geyl gespan,
 En al uw ligte Vinken;
 Ik hou veel meer van glas en kan,
 Dat maekt geen drooge schinken la la,
 Dat maekt geen drooge schinken.*

4. *Ik lach eens met het Vrou gebroed,
 Dat lyf en beurs vermageret;*

Ik ben te nauw ook van gemoed,
 Om zoo te zyn gezwagerd la la,
 Om zoo te zyn gezwagerd.

Stem : Phyllis doen gy laast door u Gezangen.

A Dieu Lief wy moeten met ons beiden
 Door 't geluid van dese Trom gaan scheiden,
 De Trompetters blafen even zeer,
 Adieu Lief tot dat ik weder keer.

2. Al ga ik van u duizent mylen,
 Ach! de Liefde zou met hare pylen
 Zal my altoos volgen over al.
 Al waar ik ben of immers wesen zal.

3. Al ga ik Lief scheidten uit u oogen,
 Nooit en sal den Hemel het gedoogen,
 Dat ik u liefde ongetrou,
 Als een valse Minnaer wesen zou.

4. Ik zal u nimmermeer verlaten,
 Spyt voor al de gene die ons haten;
 Het Fortuin doet wond'ren in haar loop,
 Dus leef ik Lief altoos in goede hoop.

5. Laet ons dan in peis en vrede leven,
 Met het geen ons God nu komt te geven,
 Het zy Regen Wind of Sonneschyn,
 Wy zullen altoos hier mee te vreden zyn.

6. Zoo men zegt men moet het wel gelooven,
 Het gelt dat gaat des werelds goet te boven
 Als men te zaam wel in vrede leeft,
 Met het geen ons God gegeven heeft.

7. Schoon dat ik nu uit sal gaan vertrekke
 Uwe liefde zal me tot een gite strekken,
 Waer ik zal gaen, of wat ik zal doen,
 Hier of in een ander Guarnizoen.

8. Ik en zal daer ook niet lange blyven
 Sonder u myn Engel eens te schryven,

Hoe gy zyt en word van my bemind.
Uwen naam staat in myn hart geprint.

9. Soo dat ik by dagen ende nagten,
Altoos naar u liefde staat te tragten;
Overmits gy overschoone beeld,
Dag en nacht in myn gedagten speelt.

10 Adieu lief vrindin wild aan my denke
Die zyn hert aan u nu komt te schenken,
Op dat u hert alsoo met het myn,
Als een regt paar moogt vereenigt zyn.

BRUYLOFTS-ZANG.

Stem: *Dianier vreugt van myn leven.*

Siet hoe soet is 't Eerlyk minnen,
Dat de herten maakt tot een,
En 't vereeren van de zinnen,
Zoo dat alles raakt gemeen,
Wat den eenen komt genaken,
Het is vreugden of verdriet,
Dat moet ook den andre smaken,
Want de liefde dat gebied.

2. Siet men het niet vaak gebeuren,
Dat'er menig eenzaam zugt;
't Eenzaam wesen dat doet treuren,
Menig zugt vliegt na de lugt,
Menig maagt van vyftien Jaren,
En nog meer wel resolveert,
Denkende zoo ik moet paren,
Is het best vroeg geprobeert.

3. 't Huwelyk boven al verheven,
Ja van God selfs ingesteld,
Overtrest het eenzaam leven,
Schoon dat Heer Oom aars verteld,
Aan zoo menig Maegt haar ooren,

Om te worden een Begyn:
 Neen ik mag'er niet van hooren,
 't Is veel beter Bruit te zyn.

4. Ja zoo ver de raus zyn moeder,
 Niet en had geweest de Bruid;
 Waer kreeg Romen zoo een hoeder?
 Ja de Wereld stierf wel uit,
 Daerom prys ik dese lieven,
 Die hier zitten in het groen,
 'k Hoop den Hemel zal 't believen,
 Daer zyn zegen toe te doen.

5. Besje mee zou nog wel trouwen,
 Ja al was zy hondert Jaar,
 Wat kan liefde niet al brouwen,
 Seyde leff een Bestevaar,
 En hy zag van 't trouwen komen,
 Een oud Wyf zeer greys van Hair,
 Want zy had een knegt genomen,
 Oud ontrent de twintig Jaar.

6. 't Oud Wyf zey en sprak ten leffen,
 Ik heb drie vier Mans gehad,
 De Leerjongens zyn de beste,
 Ach! zy had dat wel gevat.
 Nu hier van genoeg gezongen,
 Weder na dat lieve paar;
 Niet te oud of niet te jongen,
 Ach zy lyken by malkaar.

7. Veel geluk dan nieuw getrouwde,
 Bruidegom en Juffrouw Bruid;
 'k Wens dat gy meugt zaem veroude,
 Na Gods wil en zyn besluit:
 Ende vreesse Gods beminnen,
 Meerder als het aardsche goed;
 Soek vry schatten t'overwinnen,
 Maar meest die de ziele voed.

8. 'k Wens de Ouders Nigt en Magen,

En de Vrienden veel geluk;
 'k Wensch den Hemel al haer dagen,
 Haer bewaer voor angst eh druk;
 Ja dat zy zoo mogen bloeyen,
 Even als een jonge boom,
 Die men ziet zyn takken groeyen,
 Aan een klare waterfroom.

9. Dan zo zal dit Huw'lyk wezen,
 Als een Hemel zeer verblyd;
 En gy Bruid'gom die voor desen
 Rosen plukte in die tyd:
 Wild nu zulke Roosjes plukken,
 Op dat gy u Min versagt;
 Dog wild haar niet te seer drukken
 Als zy u al eens toe lacht.

10. Maer geen quit pro quo te geven,
 Simplex est composita;
 't Is probatum al zyn leven,
 Dit Recept te volgen na.
 Ciert de Bruid met silv're lov'ren,
 En Bruids Kamer met lauwrier;
 't Zal de Bruid'goms hert betov'ren,
 En de Bruid vol Minnevier.

11. Ach! hoe smaken duisent kusjes,
 Aangenaam en zoet van geur,
 Die de Bruid zal krygen flusjes.
 Doet de grendels voor de deur.
 Ach hoe smaakt dien gulden Nectar,
 Daar Jupyn heeft om gevryd.
 Zoent haer, vat haer, kust haer, likt haer,
 Alle dingen heeft zyn tyd.

12. Gaet nu aen het kinderteelen,
 Op dat gy nog metter vaert,
 Ietwes krygt om mee te speelen,
 Swinters avonds aen den haert,
 Om u in de oude dagen,

Door de telgen van geneugt,
 'tHuwelyk niet te doen beklagen,
 Dat 't begin was van u vreugt.

3. 'k Wens den Heer u wil bewaren,
 En bekroonen uwen Staat,
 Met zyn zeegen langen Jaren;
 En hier namaals uit genaed',
 U des Hemels vreugt vereeren,
 Die des Werelds overtreft,
 Daer de Engelen kwinkeleren,
 En elk een Gods lof verheft.

A A N P H I L L I S.

't **I**S nu den tyd om bly te zyn,
 Laat ons dan niet meer treuren,
 Wyl ik in u myn Ogelyn,
 Al myn geluk kan speuren.

't Is nu den tyd om bly te zyn,
 Wyl ik u zie myn Ogelyn.

2. Siet dan een Minnaar die hier sit,
 Eens aan met gunstige oogen,
 Wyl hy van u demoedig bid
 Een weinig mededoogen.
 Siet dan Minnaar die hier sit,
 Ende om wederliefde bid.

3. 't Is nu al een geruimen tyd,
 Myn Engel Lief geleden,
 Dat ik heb met de grootste vlyt,
 U Schoonheid aangeboden:
 Maar gy zyt harder als een steen,
 Voor myn opregte smeelgebeen.

4. Schoon 'k my van u gescheiden vind
 Sweeft gy in de gedagten
 Van hem die Eeuwig u bemind.
 Gy zyt by dag en nagten

In u getrouwe Minnaars zin,
Loond dog zyn min met wedermin.

5. Geen oogenblik des daags zyt gy
Uit myn verliefde zinnen,
Ja zelfs u beeltenis komt my,
Ook in de Nagt te binnen:
Dat aardig en bevallig beeld,
Daar Venus glans zoo mild op speeld.

6 Nauwelyks als in de ogtendstond,
De slaep my wil begeven,
Dan komt u Naem als uit myn mond
Met duizent zugtjes zweven:
U naem die 'k altyd Eer en Roem,
En noyt als met veel eerbied noem.

7. 't Is dan eyndelyk eens bekend,
Schoongy my schynd te haten,
't at gy staet in myn hert geprent,
't Geen u noyt zal verlaten,
Wild dan myn bidden gade slaan,
En laat ik in U gunst slegts staen.

8. Hier op vergund my dat geluk,
Dat ik u hand mag kussen,
En van u kaakjes roosjes pluk;
Gy zult myn brand nog blussen,
Indien 't geluk my gunstig zy,
En gy niet altyd stuurs van my.

NIEUWEJAARS ZANG.

Stem: *Maekje klaer, &c.*

Nieuwe Jaar, Nieuwe Jaar,
Wat valje my ook zwaer!
Door dat verbruide geven,
Daar Elk eist, en niemand schenkt;
Een mensch zou Schrikken als hy denkt,

Om nog een Jaer te leven.

2. Den Asbeer, den Asbeer
Gelykent puur een Heer,
Soo deftig staat zyn wesen,
Hy maekt een droevig compliment,
En geeft u dan een oortjes prent,
Daer kunje 't breeder lezen.

3. En als dan, En als dan
Komt ook de Klapperman,
Men zou van angst schier pissen:
Hy spreekt u van zyn waakzaamheid,
Wanneer men 's nagts te slapen leid,
De reden kan men giffen.

4. Maer ey zie, maer ey zie,
Daer hebje nommer drie,
Die u weer aan zal klampen;
Gy moet, het zy u leed of lief,
Iets geven aen den Olydief,
En vulders van de lampen.

5. 'k Ben vervaard, 'k ben vervaard
Om dezen ryd myn baard
En kop te laten scheeren;
Den Barrebier wenst u veel heyl,
En zegeningen onderwyl
Het kost u van u veeren.

6. Hoog en dier, Hoog en dier
Sal u een Perrukier,
In grappig duits betuigen,
Hoe hy u Ryk en zalig wenst;
En ondertussen heel outmenst,
Komt hy u 't bloed afzuigen.

7. Hoortje 't wel? Hoortje 't wel?
Daar trekt men aan de bel:
'k Begin al weer te vreezen!
Het zyn de Mannen met de Schael;
Daer in te geven maekt niet kael,

't Is voor de Arme-Weezen.

8. Op het lest, op het lest,
Komt nog een grooter nest,
Van grage Nieuwejaars Sangers,
De torenwagter en tamboer,
Provoost, de drommel en zyn moer,
Ja zelf de Luizevangers.

9. Op een tyd, op een tyd,
Meende ik om zekerheid,
Wat in de Kerk te wyken:
Daar ik nauw in myn bankje zat,
Of Hondeslager eischte wat,
Ik dagt schier te bezwyken.

10. 't Koffyhuis, 't Koffyhuis
Daer is het ook niet pluis,
Daer weet men ook van fooijen;
Men wenst u straks ook Nieuwejaar,
Je moet al viel 't u nog zoo zwaar,
Iets op het Schenkbord gooijen.

11. Houje een meid, Houje een meid
Of Knecht; ô lieven tyd!
Dan benje al verkouwen,
Al riep u beurs reeds ach en wee;
Je moet een ducaton of twee,
Hun in de klauwen douwen.

12. Maer dit al, maer dit al,
Is nog maer niet met al,
By al die Rekeningen!
Het zweet breekt my al door myn vagt,
Van angst, myn stem verliest haer kragt,
De droes mag langer zingen.

D R I N K L I E D.

Lieve Gezellen die houd van de Boutelje,
Drinkt op de gezondheid al te gaer,

Neemt

Neemt dit glaesje en laet u niet lang kwellen,
 'k Weet dog uw natuur die trekt daer naar,
 Ik steek het onder stoel of onder ba . . . nk,
 Maer 'k laet het lopen in den zoeten nedergank.

2. De W yn die is een soete Medicyne,
 En zy is voor ider een groot gerief,
 Papen, Nonnen, Kwefels en alle de Bagynen,
 Die hebben al te zamen de W yn zoo lief.

Dat Edele nat is zoo lekker en zoo goe . . . dt,
 Dat iders hert en zinnen daer na trekken moet.

3. Schippers Bootsgefallen en kunnen dog niet
 varen,

Als'er geen Water op den droogen is,
 Alle de speellieden die smeren hunne snaren,
 Dan en speelen zy geen toonen mis,
 Een Muzikant die zingt galand en Trambelee . . . rt,
 Als hy zyn drooge keeltje eerst eens heeft gesmeert

4. Hondert duisent ducaten en konnen ons niet
 baten,

Als wy maer een hallef uur begraven zyn.
 Al het wereldds goed dat moet men dog verlaten,
 Na de derde Fles en voeld men smert nog pyn.
 Drinkt dan nog een glaesje tot spyt van die 't benyt,
 Gy zult geen hartzeer voelen door die vrolykheit.

K L O P J E S B E R O U W.

Stem: *Folic d'Espagne.*

Ik moet het u klagen, Ik kan het niet verdragen,
 Dat ik in schyn, Helaas een Klop moet zyn.
 'k Verfoey de gedagten, die my daer toe bragten
 Door Paters raad, In dees bedroefde staet.
 In plaats van Padanten, Van booten of kanten,
 Of wit Satyn, Of Felp of Armozyn,
 Draag ik een witkapje,

Voor

Voor 't hoeft een zwart lapje,
 Een kraagje grof, Een manteltje van stof.
 Myn dagelyks werrik, dat is in de kerrik,
 In Preek of Mis, dat my groot hertseer is.
 't Is voort neemt u boekje,
 Weg Clop, naer u boekje,
 Ach wat een pyn, Is deze staat voor myn.
 Als 'k plag te verkeren, By Juffers, of Heren;
 Aen yder hand, Had ik ras eengaland.
 Ik lachte, Ik zong daar,
 Ik danste, ik sprong daar,
 Of speelde met de kaart,
 Maar dat heeft hier geen aard.
 Hoe kon ik zoo dwaas zyn?
 Ik kon 'r huys den baas zyn,
 En fleet myn tyd In min en vrolykheyd.
 Als 't nog moest gebeuren,
 Een man zou ik keuren,
 Maar alle hoop, Is voor my op de loop.
 't Is waar onse Pater,
 Speeld zomtyds voor prater,
 Maar zyn gelaet, my gants niet aan en staat.
 Gy vrolyke Juffers, Gelooft noit geen suffers,
 Maar werd ten prys, van myn verdriet dog wys.

Stem: *Muset Geminiani.*

Komt myn Dianier myn waarde,
 Kom ey kom myn tweede ziel,
 Gy strekt me een Godin op aarde,
 Als ik voor u nederkniel, Ziet gy dan niet,
 Hoe door 't verdriet, myn jeugt ver dwynt,
 Als 't ligt van u schoon oogen my niet en beschynt.
 2. Gun dat ik u aan mag spreken,
 Met een minnelyke taal,
 Myn hert schynd van min te breken,

E

Neem

Neem Leander tot gemaal:
 'k Geef u myn hand,
 Tot onderpand van myne trouw,
 Laet ik u eens bepraten, en word dog myn Vrouw.

3. Kom laat ons te zaem verbinden,
 En voor Hymens Altaar treen,
 En daer na myn Zielbeminden,
 Smelten Ziel en Zin in een:
 'k Wed dat gy zegt,
 Als gy den Echt eens hebt beproeft,
 Dat gy geen meerder vreugde op aarde behoeft

D A M O N S K L A C H T.

Stem: } *Geen grooter vreugt op Aerd.*
 } *Schoon dat ik onder 't groets.*

A Ch Rozemond myn ziel,
 Gy ziet uw Damon kwynen,
 Myn vreugd in druk verdwynen,
 Sints gy myn oog beviel:
 Ach Rozemond myn Ziel,
 Gy blyft steeds onbewogen,
 De stralen van uw oogen,
 My door hun schigten doon:
 Gy zyt zoo wreed als schoon.
 Maer als zomtyds uw lonken,
 Op my hun minnevonken,
 Neerschieten, krygt myn hart
 Verkwikking in zyn smart.

2. Ontvlugt gy minnevreugt?
 Die Goden kan bekoren!
 Niets kan ons lusjes storen,
 In 't bloeyenst van ons jeugt:
 Ontveynst geen minnevreugt,
 De tyd in korte Jaren,

NIEUWE-3 AARS-GIFT.

Verandert onze hairen:
De schoonheid kort van duur,
Verliest haar kragt en vuur,
Gebruik dan 't zoet der liefde,
Wyl eender schigt ons griefde.
Voldoet w' ons lust in 't veld?
Wyl 't veynfen hier niet geld.

3. Myn lieve Rozemond,
Ey wil uw lieve stralen,
Hier op my neer doen dalen,
Ik voel m' op nieuws gewond.
Myn lieve Rozemond,
Laat ik myn brand hier bluffen,
Laat ik uw lipjes kuffen,
Dat levendig Turcoos,
Uw kaakjes als een Roos,
Dan zal in uwe bouten,
Myn Zieltje zig verftouten,
Te smelten in uw schoot,
Door een verliefde dood.

MINNAARS TROOST,

In de onverschilligheid en trotsheid zyner
Minnareffe.

Stem: { *Ey lieve Jan loopt met een ser.*
 { *Wel wat of Cupido weer schort.*

Schoon dat ik zugt by dag en nacht,
En als ik by u ben,
Stort in uw schoot myn droeve klagt,
Waar uyt dat gy ligt kerit,
Bespeuren lief dat ik u min,
En noit verlaten zal,
Als ik maar eens uw stuurle zint

Mag brengen tot den val.

't Is waer ik heb u lang gevryt,
 En dat met groote zin,
 Om dat gy die de allerfchoonfte zyt,
 Die ik ter Wereld min,
 Maar al 't geklag dat ik uw doe,
 Slaad gy maar in de wind,
 En denk niet hoe ik ben te moe,
 Myn alderlieffte kind.

Maar zeg eens overschoone meyt,
 Waarom dat gy zo trots
 Op myn verzoek zo spytig zyt,
 En antwoord my zo fchots;
 Of is 't misfchien om dat uw geld
 Wat grooter is als 't myn?
 Ik ga vrindinne, niet ontfteld,
 En zal u dienaar zyn.

Schoon dat ik door myn vryery,
 Op u niets winnen kan,
 En gy my zo laat in de ly,
 Daer ik was graeg uw man;
 Maar 't is geen noot Patientie dan,
 'k Zeg u adieu voor 't lest;
 Ey ziet eens of gy beter kan,
 Ik wensch uw 't allerbest.

AMARILLIS ALLEEN KLAGT.

Stem: Geeft een Aalmoes voor een blinde.

Lieve Thirfis floegt g'uw oogen
 Eens na binnen op myn hert,
 Ras een teder mededogen,
 Deed u fchreijen om myn fmert.
 Die uw droeve minnerede,
 Geeft den naam van Straffe en Wreede,

Als

Als Uw smert het meest u kwelt,
Is van binnen, Is van binnen
Veel elendiger gesteld.

2. Wat kan 't u voor troost tog geven,

Dat u Amarillis mind,
Of wat helpt het my myn leven,
Dat ik u zoo trouw bevind!

Liefde, waarom voegt ge ons beiden,
Daer het Noodlot ons moet scheiden,

Noodlot, waarom onderwind

Gy te breken, Gy te breken,

Dat de Liefde zamen bind

3. Hoe gelukkig zyn de dieren,

Die Natuur geen andre Wet,

Om haar Liefde te bestieren,

Dan de Liefde heeft gezet.

O! Onmenfchelyke Wetten!

Die voor ons de menfchen zetten;

Die den Dood feld tot een straf,

Zoo de liefde, Zoo de liefde,

Wykt van hunne wetten af.

4. Wyl het zondigen zo zot is,

En zoo nodig dat men 't laet,

Zeg ik, dat de Wet niet goed is,

Die Natuur zoo tegenftaet:

Immers geven ons de Goden

Nooit geen ftrydige geboden!

Of Natuur is onvolmaakt,

Die de wetten, die de wetten

Met zig zelven ftrydig maekt.

5. Stond de Dood alleen gewezen,

Thirfis, tot myn liefde 's straf,

Ach het wierd u ras bewezen,

Dat die vrees my niet fchrikt af:

'k Zoud in weerwil u beminnen

Met myn zuiv're ziel en zinnen;

Maar het Heiligst Heyligdom,
Eer verlies ik, Eer verlies ik,
Als ik u te minnen kom.

6. Wild myn wreedheid dan vergeven,
Lief 'k mag u niet gunstig zyn:
Dat ik u ben hart gebleven,
Is in woorden maar en schyn.
Myn meewaardig hert van binnen
Is genegen u te minnen;
Laet dan varen dat gy niet
Kond behouden, Kond behouden,
Als met eigen zelfs verdriet.

7. Maar zyt gy tot wraak genegen,
Soek die in u eigen druk:
In Uw droefheid is gelegen
Al myn smert en ongeluk:
Want gy zyt myn Ziel myn Herte.
Al de kwelling al de smerte,
Al de droefheid, al de pyn,
Die u treffen, Die u treffen,
Blonde Thirsis treffen 't myn.

8. Al uw zugjes zyn myn leven,
Al uw traantjes zyn myn bloed:
Als gy schynd den geest te geven,
Als gy stort een tranenvloed:
Al die smerten, al die pynen,
Die uw frisse jeugt doen kwynen,
Polteren myn jeugt zoo zeer,
Dat ik nimmer, Dat ik nimmer,
Kryg myn vrolyk wezen weer.

Stem: *De Engelsche Mars.*

Roemwaarde Clorismond,
Ja schoonste van den Lande,
Zyt die myn geboorte

Legt aan de liefde ha nde,
 Gy die myn Ziel, altoos beviel,
 En myn hert, maakt steeds in de min verwert:
 Want als ik zie uw beeld,
 Dat voor myn oogen speeld,
 Met veel glans,
 Gelyk de Son aan 's He mels trans,
 Wie werd dan niet geraekt
 Die door Liefde blaekt,
 En naer uwe min steeds baekt,
 Wie zou w dan niet
 Werden vervoert als h y u ziet,
 Tot uw Min, Engelín,
 Gy die staeg speeld in myn zin,
 En ik ook anders niemand min.

2. Soo haast ik Cloris zag.

't Staeg lonke van uw oogje,
 Toen schoot myn Cupido
 Terstond al met zyn boe gje,
 En zoo terstond, wierd ik gewond
 Door die Guyt, die myn nu geweldig bruis
 Want hy weet schoon Godin,
 Gy zyt myn ziel en zin En myn Vreugt,
 Het eenig vordfel va n myn Jeugt,
 Ja myn tweede Ziel!

Waer voor ik neder kniel;
 Ach! zoo uw myn Min beviel,
 En da t gy myn
 Waud genezen va n myn pyn,
 Dan raakte myn hert
 Vry van pyn en finert,
 Daer het nu meed' bestrede wert.

3. Myn Lief ik ben gewond

Door Cupido dien bengel;
 Gy weet hoe dat ik zugt,
 En om uw weermin he ngel,

Gy Clorismont, kund myn wondt
 Door uw trouw, heelen overschoon Jonkvrouw
 Had ik eens dat geluk,
 Dat gy myn uyt den druk
 Dan helpen wou,
 Soo Sweer ik da ik zou
 Altoos myn schoon Godin
 Steeds op offeren Engelin,
 Ey Clo rismond,
 Vergund dat Thirsis to uw komt,
 Op dat hy met lust
 Syn minnebrand by uw blust,
 Dan raakt myn bert gerust.
 4. Ey thirsis houd dog op,
 Van al uw droevig klagen!
 Ik Schep in uw trouwe Min
 Een wanderlyk beha gen
 Door uw geweent, En gebeen
 Die gy slaeg, tot myn doen komt alle daeg,
 En dat ik zie met vreugt,
 Dat gy in alle deugt
 Myn bemind,
 Daerom werd ik tot u gezint,
 En gy zult van uw Vrindin
 Genieten wedermin
 Naer uw volle lust en zin
 Komt thir sis komt,
 Kom omhelst uw Clo rismond:
 Want gy hebt uw Vrindin
 Door uw trouwe Min,
 Haar bert genomen door Liefden in.

AMARIL IN EENZAAMHEID.

Stem: *Het best op Aard, &c.*

Lieve Eenzaamheid, wat streeld gy myn gemoed
Dat ongerust zig in uw weelde voed.

Terwyl myn lief ons afspraak sbynd vergeten

Daer ik hem wagt, vlieg zugjes, doe hem weten

Dat in dit Groen,

Dat in dit Groen, nu eyndlyk Amaril,

Sig over geeft, zig over geeft,

Aan zyne Liefde en Wil.

2. Soete Eenzaamheid uw Zielen tovery

Is nu myn Hart een heilzame artzney:

Want zonder u, Zou my de moet begeven,

Nu ik hier mis myn lust, myn lief, myn leven.

O Eenzaamheid! O Eenzaamheid!

O Zielen tovery,

Blyf, blyf zoo lang, Ey blyf zoo lang,

Tot Damon komt by my,

3. De voorsmaak van de wellust die ik wagt,

Geniet ik reeds door uw geheime kragt,

Aenminnig Bos, Zielfstrelende waranden,

Wat is voor mijn een lieve nagt voor handen!

Ach Damon kom, Ach Damon kom.

O Zielen tovery

Blyf my tog lang, Blyf my tog lang

In mijn Verrukking by.

A A N C U P I D O.

VReugde schep ik Venuswigje,

Nu gy met uw boog en Schigje,

Hebt getroffen 't fiere hert,

Van haer die mijn Ingewanden,

Set in Vlam: Toen ik 't Lam, bis.

Onlangs is myn armen nam. bis.

2. Kleynen Schutter, Minnekweker,
Levenwekker, Hartenbreker:

Die 't heel al door Min regeerd,

Ge hebt het hart dan overwonnen

Dat myn Ziel, Dus beviel

Toen ik ze in myn armen hiel. } bis.

3. Laet my nimmermeer verlegen,

Wen ik op het dons gezegen

In Climenes Boutjes rust;

Wyl ik met eerbiedigheden

Voor u buk, Gun my 't luk,

Dat ik ze in myn Armpjes druk. } bis.

4. 'k Zal nog Mirth, nog Bloempjes sparen,

Om te Offeren op de Altaren,

Die de Min zyn toegewyd,

Maar in 't Lief gestreel volherden,

Dat myn Lam, Set in vlam;

Als ik ze in myn armen nam. } bis.

A A N I Z I S.

Stem: *Phlida laest neergezegen, &c.*

IZis, oorzaak van myn Minne,

Gun my weer het zoet geluk,

Dat ik schoone Herderinne

Met myn mond uw lipjes druk;

Myn hoop is op u Min gegrond,

Gun dat ik de Nectar van uw lieve mond

Zuigen mag Nagt en dag,

Dan weet uw minnaar nooyt van geen geklag.

2. Dan blyf ik zieltogend hangen,

Aan uw Lely blanken hals.

Aen uw Roos Couleurde Wangen,

Op uw Boezem zagt en mals.

In verrukking opgevoerd,
 Tot gy door medogenheid eens werd geroerd.
 My in nood, Van de Dood
 Red, en koestert in uw lieve schoot.

3. Want myn Ziel, de Borst ontsloopen
 Door een diepe minnewond;
 Zweeft en sluipt, en zoekt een open
 Op den oever van uw mond,
 Daer zy uwe Ziel ontmoet,
 En met duyzende van teere zugjes groet;
 Die het hart, Hoe benart,
 Doen verkwikken van zyn Minnesmart.

4. Maer als gy den Amber watern
 Door veel kusjes zonder tal,
 Inblaest door uw zoeten asem,
 Ach myn Isis Lief! hoe zal
 Ik beschryven al het zoet,
 Daer gy dan een minnaars borste mede voed
 Engelin! uwe min
 Voerd my als ten Hemel in.

5. Dus doet gy me op nieuw herleven
 Door de glans van uw Gezigt,
 Om nog andermaal te sneven
 Door een felle Minnelchigt.
 Maar vergun my schoone Zon,
 Dat indien ik (als het eens gebeuren kon)
 Ander werf, Leven derf,
 Dat ik in uw lieve Boutjes sterf.

BOERE VRYAGIE.

Stem: *Polyphemus.*

SOete Zusje, bolle Meisje
 Seg een reysje
 Waarom benje straf en stuur?

Daar

Daer ik jou mit al men Zinnen
 Wil beminnen,
 Tot men Alderlaefte Uur.

2. Voel eens Hartje hoe men handen
 Om jou brande,
 Om je mondje zuikerloet,
 Om jou nette doeke huifje,
 Soete Duifje,
 Smelt ik schier deur Minnegloet.

3. Ik ben ummers 't ienig zeuntje
 Lieve Teuntje!
 Kyk men Kliertjes staen zoo net
 En myn net gemangelt Kraegje,
 Zoete Maegje,
 Het ien styfiter op ezet.

4. Als men Moertje komt te sterven
 Sal ik Erven,
 Linne. Wolle, Geld in kas,
 Bed en Veeren, Ketels, Kleeren,
 En veel ongesponne Vlas.

5. Je behoeft geen Wieg te kopen
 Of te loopen
 Om een Kinder luiermant,
 Nog geen hulletjes of doeken
 Op te zoeken,
 Want men Moertje hyt et kant.

6. Daer is nog van Pete Jantje
 't Kindermandje,
 Net gewerkt van witte tien,
 Met vier Ebbenhoute voetjes,
 't Staat zoo zoetjes!
 Mooy deurwerkt mit Walvis bien.

7. Daer toe heb ik Pete Giertjes
 Beste Kliertjes
 Op zin Steeluys, 't Staet zob bout,
 Mit een zware gouwe keten,

Wel te weten
Van klinkaar dikkatan Goud.

8. Dan ook drie gouwe Ringen;
Dat zijn dingen!
Elk mit een moije stien,
Mit nog twee desyn Servette,
Fyn en nette,
Van moers beste, zoo ik mien!

9. Ook nog drie damaste Rokken,
Sonder jokken,
En twee Huisjes op mien woord;
't Iene in het Warmoesstraatje
Beste Maatje,
't Ander by sint Teunis Poort.

Ey dan zoete bolle Tasje,
Lieve Gasje,
Dooft my brandend minnevuur
Want ik jou mit hart en zinnen
Sel beminnen,
Tot men alderlaefte Uur.

't Gezelschap der Zang-Godinnen, toegepast op een
voornamen SOCIETEY.

Stem: *Belle Brune que j'adore.*

Wild gy Heeren zoetheid smaken,
En in plaats van Bacchus vreugt,
U by 't Juffertje vermaken:
Soek u voordeel by dees Jeugt,
Dien ik als de Zang-Godinnen,
Ellik geven zal haar Naam,
Hare Schoonheid waerd te minnen,
Sweeft op wieken van de Faem.
2. Zie Thalia vrolijk wesen,
Prijft met my haar vlugge Geest.

Laat

Laat zy uwe Leystar wezen,
 Zoek dat gy haar Hart beleest,
 Om haar groot verstand en deugden
 Zoekt haar ider tot zyn helft;
 Maar zy schuw van Minnevreugden
 Houd het Vuur in d' As gedelft.

3. Melpomene 't aardig Meisje,
 Van Apol voor lang bemind,
 Om haer poefel blanke Vleisje;
 Een der Schoonste die men vind,
 Om haar deugt en Pronk Cieraden,
 Minden hy dees Schoone Roos:
 Om in hare gunst te baden,
 Agt hy Nectar nog Ambroos.

4. Kan Uraan uw Minlust helpen,
 Neemtze als hulpster van uw pyn:
 Wil Cupied U overstelpen,
 Laet haar oog uw baken zyn:
 Wild gy hare lessen hooren,
 Hebt gy in haar byzyn smaak?
 Kan haar Schoonheid u bekoren?
 Kust haar Lely blanke kaek.

5. Son Euterpe u best bekoren
 Schoon niet groot; dog heus van aard;
 Tragt u in haar gunst te boren,
 Hare Gaven zyn het waerd;
 Lieve Lonken, Schitterende Oogen,
 Fier van gang als een Diaen,
 Was Jupyn nog in vermogen,
 Hy wierd vast om haar een Zwaan.

6. Is Terpsichorè haar Zusje,
 Meerder uwe Liefde waerd?
 Om haer braef gestalt' of lusje,
 Met haar Eer te zyn gepaert?
 Kan haer Boezem u doen blaken,
 Steeld haer lonkend oog uw hart?

Wil vry na haar Schoonheid haken,
 Sy verdient uw Minnesmart.

7. Wild gy anders Clioneeren
 Wiens gelaet elks harte steeld,
 Gy kund Wysheyd van haar leeren,
 Sy schynd van Minerv' geteeld,
 Al haar Gaven op te halen,
 Laet ik voor een grooter Geest,
 Want haer luisterryke stralen
 Maken stem en pen bedeeft.

8. Erato die mag men't knopje
 Noemen van dees Rozeboom:
 Want ik zweer u by myn Stropje
 Dat ze is van dees Melk den Room;
 Blank val Vel, waar langs de Rozen
 Paren met de Lelyblaan:
 Daer de schaemte en het blozen
 Met de Jonkheit spelen gaen.

9. Caliope 't soete Meisje;
 En haer Suster Polymny,
 Syn de minste niet van't Preisje;
 Maer zy hooren niet hier by
 Schoon zy beyde wel voor dezen,
 Hoorden by dees Jufferschaar,
 Diend haer Lof hier niet geprezen,
 Wagt haer liever op een aet.

HYLAS EN CLARINDE.

Stem: *Ik brengt u op een Dronkje.*

WAnneer zal ik u vinde,
 Myn Ziel vermaek Clarinde?
 Die ik zoo reer bemin,
 Ach! wierd het my gegeven,
 Met u in d' Echt te Leven,

k Boog

'k Boog my steeds naar u zin. *Bis.*

2. 'k Zou met myn gantsche leven,
Opregte blyken geven;

Dat ik, O! Zielsvriendin;

U tederlyk beminde;

Ey kom, myn Lief Clarinde,

Gun dat ik u eens vin. *Bis.*

3. Ach! dat ik u ontmoeten,

'k Viel neder voor u voeten,

o Haven myner Jeugt;

'k Zou my met eerbied buigen,

Myn Liefden u betuigen,

Myn schat, myn Hoogste vreugd. *Bis.*

4. Maar zagt! 'k ik zie haar komen,

Daar langs die groene bomen,

Ik spoed my derwaarts heen;

'k Zal haar terstond omhelzen,

In 't groen van deze Elzen,

Met smeken en gebeen. *Bis.*

5. o Wensch van myn gedagten,

Waar op myn zinnen wagten,

Ik hiet u wellekom;

Myn troost, myn uiverkoren!

Waerd gy voor my geboren:

o Uitgelezen Blom. *Bis.*

6. Ik zou niets meer begeeren,

De doot zou my nauw weren,

Van u myn Hoogste Schat:

De nyt, mag met haar tanden,

Elk zoeken aan te randen,

Op my heeft zy geen vat. *Bis.*

'k Zou my gelukkig agten,

En steeds u wil betragten,

O zoetste Harderin!

Ik zal u eeuwig Pryzen,

En liefde pligt bewyzen,

Toond my slegs Wedermin. *Bis.*

CLARINDE.

8. Wel Hylas, uwe Klagten
Wie zou die hier verwagten?
'k Was hier na toe getreen
Om my wat te verlusten,
En wat in 't groen te rusten,
In stilten hier alleen.

HYLAS.

9. Myn zoetste Lief, Clarinde,
'k Ben bly dat ik u vinde:
Myn Wens was maar alleen,
Dat ik u mogt ontmoeten,
Om te off'ren aen u voeten,
Myn smeeken en gobeen.

10. Laat ik u gunst maar winnen,
Ik zal u eeuwig minnen,
En u ten dienste staen;
Ik zal uw Schaepjes weiden,
En met vernoeging leiden,
In malsche Klaverblaen.

CLARINDE.

11. Ik voel myn Hart bestreden
O Hylas! door uw beden,
Gy hebt myn ziel doorwond;
U min kan my behagen,
'k Wil u myn gunst roedragen,
En minnen t'aller stont.

12. Ik wil my overgeven,
Om steeds met u te leven,
Als eensgezind van aard;
Ik wensch dat onze dagen,
Geen droefheid mag najagen,
Maer al wat vreugde baard.

HYLAS.

13. Myn lieve ziel Clarindel,
Wyl ik mag ondervinde,

Uw gunst en uwe Trouw,
 'k Wensch ons zal zyn gegeven,
 Steeds eensgezind te leven,
 Bevryd van naberouw.

14. 'k Wensch ons niets zal ontbreken,
 Maer dat we ons zien ontsteken,
 Lang door een zuiv're min:
 En dat wy alle beyde,
 In kort ons zien verblyden,
 Door Vrugten naer ons zin.

Aen de Onverduddige MINNAARS.

Stem: *Reveille vous, &c.*

HOe kan de min zyn vergeleke,
 By Vlam van het Vervloekte Kruit?
 Wie kan in zuiv're min ontsteken,
 Syn minnedrift dus drukken uit?
 2. Wat eygenschap is daer te vinden?
 Vliegt 't minnewigt zoo haestig heen
 Als vlam van Kruit? myn Lieve Vrinden
 't Is tegen Wet, Natuur en Reen.
 3. Daer eens de min heeft plaets genomen
 Trekt hy zoo haestig niet van daen,
 Hy blijft in Weegwil zonder schromen,
 Hoe dat m' hem ook te keer wil gaen.
 4. Wie zal hem dan verstandig wyzen
 Die dus zyn miin te kennen geeft?
 't Pistoool doet zelfs zyn meester yzen
 Wyl ider voor zyn Blixems beeft.
 5. Wil met geen mars in 't harnas treden,
 De min, (een kind) schrikt voor het zwaerd
 Men kan geen Maegt dus overreden:
 Die Sex is veel te zagt van Aerd.
 6. Maer wild g' een soete maegt begroete

En

En winnen haar genegentheen?
 Werpt u demoedig voor haar voeten,
 Met zugten smeken en gebeen.
 7. Die Wapens hebben beter Kragten,
 Die dringen door tot in het Hart,
 Soo hebt gy eynd'lyk eens te wagten
 Dat zy verdryven zal uw smart.

Samenspraak tusschen een
 OFFICIER en een JUFFER.

Stem: *Ménuet.*

Officier. **C**upido Venus wigje,
 Heeft door het geweld
 Van zyn boog en schigje,
 My neder geveld
 Met hart en vermogen
 Ik sterf, Godin
 Voor uw twee schoon oogen
 Ey toond wedermin.

Juffrouw. Wie komt my hier storen
 Met zijn droeve klagt?
 Wie laet sig dus hooren
 Soo laat in der nagt?
 Ik lach met uw smeken,
 Het is buyten tyd,
 Ik wil uw niet spreken
 Voor 'k weet wie gy zyt.

Officier. Ey wild dus niet vlieden,
 Mijn klagt niet versmaet,
 Die zig aan komt bieden
 Is in dienst van den Staet;
 Ik offer mijn klagten,
 Ach houd u niet fier,

En wilt niet veragten
Een braaf Officier.

Juffrouw. 'k Soek geen Converlatie
Vertrek dog myn Heer
'k Heb geen Inclinaetie
Voor een Militaar,
Ik buig nooit mijn herte
Naar Officiers praat,
Haar min agt ik smerte
Dat my niet aan sfaat.

Officier. Dit antwoord te hooren,
Maakt my zeer ontfeld,
Zyt gy niet geboren
Uit een Oorlogsheld?

Ey geeft my eens reden
Doet my dat plaifier,
Wat haatge in zeden
Van een Officier.

Juffrouw. Alle deze reden
Heb ik ras gezeid:
Terwyl dat dog heden
Myn voornemen leid,
Van nimmer te wezen
Een Officiers vrouw:
Want ze hebben te vrezen
Veel onheil en rouw.

Officier. Bedenkt eens myn (choone,
Zoo gy ons veragt,
Gy komt daar door honen
Uw eigen geflagt,
Ook fchijnd wel te blyken
Aen 't wezen en air,
Dat gy best zoud lyken
Voor een Militair.

Juffrouw. Dit fchynd dan te wezen;
Maar egter myn Heer!

Ik zou altyd vrezen,
 Myn hert is tē teer,
 Gy moet veeltijds streven
 Door vuur, Staal en loot,
 Gy speeld met uw leven
 In spyt van de doot.

Officier. Myn lief weest te vreden

Gy hebt meer verstand,
 Als dat gy de reden
 So ver steld van kant,
 Wy moeten ons keeren
 Dae: 't beroep ons leid,
 „ Geen dood kan ons deren
 „ Als 't niet is de tyd.

Juffrouw. 'k Weet dat men geen tyen

Des doods kan ontgaan;
 „ Maar die 't vuur wil myen
 „ Die blijft'er van daan;
 Ik hoop niet te zugten
 In 't Oorlogs Elend,
 Die droevige vrugten
 Syn my wel bekend.

Officier. Ey zet dees gedagten

Dog maar uit u zin,
 En wild maar berragten
 Hoe zeer ik u min, moet ik u verlaten
 Ik sterf van spyt, 'Ik kan u niet haten
 Hoe fier gy ook zyt.

Juffrouw. Ik bid u myn Heere,

Spreek niet meer daar van,

Waart gy geen militaire

Ligt wierd gy myn man;

Maar nu zyn mijn zinnen

Daar niet toe gesteld,

Dat ik zou beminnen Een Oorlogsheld.

Officier. Laet ik dog verwinnen

Uw gunst tot myn Loon
 Wild geen Clarche minnen;
 Maar wel de persoon.
 Clarisse myn schoone,
 Godin van myn hert!
 Ach wild u eens toonen
 Geraekt door myn smert.

Juffrouw. Ik wil u niet hooren,
 Gy kund henen gaen,
 't Kan my niet bekoren
 Dat gy hier blyft staen,
 Gy suld dog niet winnen,
 Ik lach met u smert
 Uw dienst te beminnen
 Stryd tegen myn hert.

MINNAARS KLAGT.

Stem: Tranquille Cœur.

HElaas wat droevig ongeval
 Benaut myn ziel met sware flagen
 En ramp op ramp: Ach! ach! hoe zal
 Myn ziel dit leed kunnen verdragen,
 Nu myn Beminde is,
 Soo schielyk door de dood
 Gerukt in de Aerdſche ſchoot
 2. Komt felle dood, my luſt niet meer
 Te leven, nu ik heb verloren
 Myn levens ligt, Scherp u geweer:
 Wild uit medogentheid doorboren,
 Myn hert, op dat myn ſchim
 Meed' door het vinnig ſtael
 By myn beminde dael.

3. Wat agt ik vinnig? het is zoet
 En aengenaem voor my te ſterven,

Het

Het leven is my bang en wroet,
 Ja bitterheid, nu ik moet derven
 Het waardste dat myn ziel
 Bezat in volle vreugt!
 De spiegel van de deugt.

4. Kon ik gelyk Orpheus door 't Spel,
 Naar d' onderaardsche styx afklimme,
 Ik daelde in de nare hel,
 'k Aenbad de Vorst van alle schimme
 Om myn beminde Maegt;
 Maer ach! 't en kan niet zyn,
 Ondragelyke pijn.

Stem: Toen ik laast myn Geitjes weidert.

WAnneer ik uit u schoon Oogen
 Eerstmaal dale zag het Vier,
 Vond ik my zoo straks bewogen
 En geheel gebonden schier,
 In den Band die door de liefde
 Strengelt menig hert aen hert,
 Deze Pyle my doorgriefde
 Met een zoete minnesmert.

2. 'k Zal u dienen al mijn leven,
 Onophoudelyk trouw zyn;
 Wild voor deze dienst my geven
 Wedermin voor myne pijn,
 Wilde gy u dus ontfermen
 Bragt gy my uit alle nood;
 Ach hoe teer zou 'k u omerme
 En Liefkooze tot mijn dood.

3. Geen twee oogen schoon van strale
 Zoude my verblinde weer,
 d' Uwe alle prys behale;
 Sla die op my gunstig neer.
 Drie gefusters disputere

Dat haar 't ſchoon ontnomen is ;
 De Natuur doet u brilleere
 Boven deze drie gewis.

4. 't Mogt wel beure dat een ander
 Al dit frai in my niet zag,
 Soo geef ik my aan Leander,
 Als ik u gelove mag.
 Om u taal en zoete zede
 En u trouwe dienſtbaarheid,
 Schenk ik u myn jonge leden,
 Tot u trouw ben ik bereid.

6. Wild dan nimmermeer verlate
 Die u trouw en liefde draagt,
 Wild met my alle ontrouw hate:
 Maar de min geſtaag najaagt;
 Soo ſal venus u beloonen,
 Door den dienſt die wy haar doen,
 En ons van haar Soon doen kroonen
 Door het liefen Jeugdigen groen.

Eyge zangwys.

HEt valt niet zwaer een jeugdig hert
 Door liefde t' overberen ;
 Als 't is gegriefst door minneſmert,
 Dan krygt men zyn begeren ;
 Wat is het zoet te minnen zulken maegt.
 Die noit het minne had behaegt.

2. O Schoonheid die myn boeſem blaekt
 'k Eerbiedig u beveelen,
 'k Ben door het minnevuur geraekt,
 't Welk oog en hart kan ſtreelen.
 Wat is het zoet, wat is het groot van waerd.
 Te minne 't ſchoonſte ſchoon op aurd.

3. Wanneer een Hert eens vaſt geſteld,
 Zyn banden heeft verbroken,

Het loopt alweer langs bos en veld
 Dat al zyn horens koken;
 Het is zeer zoet te leyden zulken Hart,
 Gequest, gegriest, door minneswart.

Stem: { Poliphemus, &c.
 { Nu de Meytyd is gekomen.

CUpido kan weer niet rusten,
 Al zyn lusten
 Strecken weer tot tydverdrijf,
 En hy schiet weer onder 't hondert
 Dat het dondert,

Yder krygt de min op 't Lyf.
 2. Domme Klaas is wel getroffen,
 Al zyn stoffen,

En zyn blafen is maar wind,
 Hy moet zig tot liefde wennen
 En bekennen

Dat hy Jansje teer bemind.

3. Frank die vryd zyn Jacomyntje,
 Ook geen kleyntje.

Maar de Vader die zaid neen:
 Nu wil Frank haar stil bekrnypen,
 of gaan sluypen

Met haar na Vianen heen.

4. Keesje noemt zyn Alidaatje
 Beste Maatje,

En hy meend het zal wel gaan:
 Kyk wat maakt hy al bravaden,
 En Strykaden,

Als een France Cortizaan.

6. Karel met zyn kromme scheentjes,
 Set zyn beentjes

Tans wel netter in postuer:
 Ja hy is geheel ontloke

Zints Catoke

Hem ontfak door 't minnevuur.

5. Bram die fchynd een minnekruyer:

Want dien bruyer

Blyft niet langer op een Stee,

Als de luy die met de Wagen

Loopen vragen,

Moetje Knollen, Kool of Pee.

7. Gys wou ook een kansje wagen:

Op zyn vragen

Antwoord Mietje, fpytig Neen:

Nu gaet hy geheele dagen,

Eenzaam klagen,

En betreurd zyn blauwe fcheen.

8. Ik heb 't ook gevraegt aen Lysje;

Maer dat meysje

Keek zoo bars gelyk de droes:

Nu gaen ik myn brand verkoelen,

En affpoelen,

In een friffe volle kroes.

Stem: *Gezwinde Bode van de Mjn.*

ONlangs myn Amarillis liep

's Morgens door den douw,

Wat dat ik bad, wat dat ik riep,

Amarillis wouw,

Hooren niet na myn klagt,

Myn verdriet had geen magt, by haar,

Voort vlugt zy weer van daer,

In de vlugt haar vlegt

Aan een Boompje hegt,

Mits zoo staet zy ftil,

Ik omhels myn Amaril.

2. Sy (met haer hair verwert in 't groen)

Kreeg van fchaemt een blos,

En

En riep wild gy my dienste doen
 Titer maekt my los.
 Amaril het geschied,
 't Geen u wil my gebied te doen
 Hier in het lieve groen,-
 Dog cer ik het doe, Laat uw Titer toe,
 Dat hy na zyn lust Amarillis lipjes kust.
 3. Want eer zal ik u niet ontslaan
 Titer wel hoe dus?
 Waer in heb ik u dog misdaan?
 Ken ik met een kus
 Met een zoen zeide zy,
 Uw voldoen kust my vry, wel aen
 En laet my daer mee gaen.
 Met een kusje? Neen, ben ik niet te vreen
 Gy raekt niet van mijn
 Of daer moet'er hondert zijn.

Klagt van Venus, over de dood van Adonis.

Stem: *Charon.*

MYn heilzaam raad Adoon, was Beerejacht te
 schouwen;
 Ik sprak, zy zijn gehart met Wapens van Natuur;
 De Leeuw met klauw en tand. het zal u laas be-
 rouwen;
 En ik in 't eynde de beet van 't dolle Zwyn bezuur.
 2. Zoek liever Haas en Hind, die voor uw
 schaduw vlugten,
 Voor 't trillen van u Boog, en 't keffen van uw
 Hond,
 En schrikken voor uw Net; zoo deed gy my noit
 zugten,
 En myn vergode ziel noit stof van droefheit vont.
 3. Nu voel ik my beeroeft; de tranen uit myn
 Oogen; En

En brakke waterdauw besprengen myne wang.
 Wyl myn Adoon is dood! de lieve ziel vervlogen
 Waar na myn hartje zugt, en leeft in droef verlang.

4. Uw leven was myn lust, nu leet ik zonder
 minnen;

'k Ben koelder als het schuim, waer uit myn oorspronk quam,

Hoewel myn Altaar brand, van die als een godinne
 My vieren van de Liefde, 'k schrikke voor haar
 vlam.

5. Sy is gedooft in 't bloed 't geen uit de kille
 wonden

Van myn Adonis vlood; geen kragt steekt aan
 dat vier;

De scharpst getande Pyl van Cupido gezonden,
 Nog d'heetste toortze brand verwekke een vonkje
 schier,

6. Ik liefde, maer uw dood heeft myne min be-
 graven;

Ik stigteen treurig graft waar in myn schoonste rust
 Vrouw venus mind het schoon, en mind Adonis
 gaven;

Hy sterft! maer leeft in haar wyl sy zyn affche kust.

VERNIEUWDE MIN VAN VENUS.

Stem: *Als 't voorgaande.*

MYn Hart door 's Liefdens toorts in 't binnen-
 ste ontstoken,

Verteed zyn killig ys, en voeld een ander brand
 Die nauw te blussen is, wyl al myn aders koken,
 En zulken heftig vuur bezit het ingewand.

2. De tranen om Adoon gestort, haar kragt
 verliezen;

En komt maer eens ter loops zyn schone beeltenis.

Ik

Ik banse van my af, want een van twee te kiezen,
 't Geen levend is of doot, ik 't eerste berer gis.

3. Het Purper op myn wang versleift, begint
 te blozen,

Eneen herboren glans verciert het aangezigt:
 Het doods verschiet, 't zyn thans viool of geurige
 Rozen;

En voor een duist're nagt verschijnt een helder ligt.

4. Myn Lief wat Lauweten zal u het Patos
 schenke

Het Authaer mirthen zien, geoffert aan de min;
 De straten veel gewoels, wanneer men zal gedenke
 Dat gy haar Heere zyt, en ik hare Godin.

5. Dan zal men Tempels zien gepropt vol min-
 nezielen,

En menig vreugdezang geklonke naar de lugt,
 De Maegde Rey verzeld met vryers voor u kniele,
 En 't gantsche Eiland door een aangenaam gerugt.

Stem: *Aerdige Tryntje.*

DE Son was nau het zuid ontwend,

Als Acteon moede gerend

Van het jagen, door de hagen,

Kwam gestreken by de bron,

Daar hy Diana, Diana, Diana,

Daar hy Diana badende vond.

2. Gezwind hield hy zyn beenen stal.

En de oogen die gluurde over al,

Soo nieuwsgierig, en zoo vierig,

Om 't aanschouwe 't keurig schoon,

Daar de Nimphen, de Nimphen, de Nimphen,

Daar de Nimphen stonden ten toon.

3. De badende Nimphen mer'er haest,

Vloden voor zyn komst verbaast;

Hy dat ziende, dat zy vliende,

Door

Door verbaastheyd met hun tweeen,
 Dekte met een, met een, met een
 Dekte met een hembd haer leen.

4. Diaen als Regter die geeft klem
 In het water en sproeit hem,
 Zeid met eenen, gaat nu henen,
 Gaet nu klappen zoo gy kond,
 Dat gy Diana, Diana, Diana
 Dat gy Diana badende vond.

5. Als zelfs die woorde galmde nog
 Zoo gevoelden Acteon, doch!
 Dat zyn stemme, in het bremme,
 En zyn schoon Man'lyk gebaer,
 In een wild dier, wild dier, wild dier
 In een wild dier hervormt waer.

6. Angstvallig liep hy naer de Beek,
 Daer hy zyn gedaente bekeek,
 Schoon te voorens; nu met hoorens,
 Lang, getakt, dun ende swart
 Beeld' hem het water, het water, het water
 Beeld' hem het water af een Hart.

7. Syn dienaers fiende het schoon Wild.
 Elk zyn Pyl niet rakelooz spild.
 Maar hem wonden, en zyn honden
 Tukten hem voorts gants van een,
 Tot straf van zyn, van zyn, van zyn;
 Tot straf van zyn vermetelheên.

8. Neemt jonge knaapjes dit in agt,
 Dat je niet argelistig en tragt,
 Met beschouwe, der Juffrouwe,
 't Pand welk haer het kleed verbied,
 Op dat uw niet, uw niet, uw niet
 Op dat uw niet als hem geschiet.

K L O R I S M I N N E K L A G T.

Cupidootje reed op Schaesjes
 's Avonds in de maneschyn,
 Met nog veele kleyne baesjes,
 Klyne baasjes,, Die als haasjes
 Zweefden in het Gefigt van myn.

2. Maer dees minnebengels lachten
 Wyl ik stond voor Lauraes deur,
 In de kou alleen te wagten,
 Ja te wagten,, myn gedagten
 Waren schoone ey kom tog veur.

3. 'k Riep genade Cupidootje,
 Wit gevlerkte minnegod,
 Tref myn Laura met een Ichootje
 Met een schootje, Vlugge Goodje
 Doet haar buigen voor u gebod.

4. 'k Wil een Autacr op gaen reggen
 Dat ter eere al van de min;
 'k Wil veel bloemen samen vlegten,
 Samen vlegten,, Geurig hegten
 Tot ik eens genade vin.

D R I N K L I E D.

Bachus is in de Wereld gekomen
 Om met de menschen vrolyk te zyn;
 Waer in heeft hy vermaek genomen?

't Was in de koele Riniche Wyn.
 Bachus is een Vriend van groot verstand;
 Hy is gekomen in ons Land.

Toen Bachus van de Werelt sou scheiden
 Bragt hy al zyn vreugde mee;
 Dat zyn de Traentjes die hy schreiden,
 Die hy ons nagelaten heeft.

Set het aen je mond, proeft wat het is.
 't Is van Bachus Begravenis.

Bacchus die zegt, Avous Kameraatje,

Laat de Kelk maar omme gaan:

Want daer is nog meer in het Vaetje,

Daarom zoo laat u glas niet staan;

Dat's de gezondheid van dien man

Die 't alderbeste drinken kan.

Bacchus wil ik stadig eeren,

Die ons vrolyk leveu doet,

Die de droefheid doet verkeerren

En verligt een swaar gemoed,

Dat door die aangename drank,

Van dien Edele Wyngaertsrank.

Bacchus zegt, zyt gy beschonken

Van die koele Wyngaertsdrank?

Gaat maar lustig legge ronken

Op een tafel ofte bank,

Tot dat den dageraad komt aen,

Wild dan naar uw huys toe gaan.

Ander DRINKLIED.

IK heb my de min ontslagen.

Een viye voegt geen slaverny,

bis { 'k Slyt onbekommert myne dagen.

En leve vergenoegt en bly.

2. Het lust my niet een slaaf te wesen,

Van venus ongebonde wigt;

bis { 't Heel-Al mag zyn vermogen vrezem

Ik lach eens met zyn boog en schigt,

3. 'k Heb eer ook na zyn Wet geluistert

En als een dwaze mee bemind;

bis { Dog nu die boeyen zyn ontkluisstert

Bevind ik dat ik was verblind.

4. Laet doffe geesten liefde pryzen,

Ik hou niet van de dartle min;

bis { Ik wil aan Bachus eer bewyzen,
 { Daar vind ik vry meer zoetheid in.
 5. Wel nu kom aen dan eens geschonken;
 Hier in de schaduw van de Zon,
 bis { En dan eens rustig uitgedronken,
 { Dit stoops Bokaelrje Surancon.

D'ONDANKBARE CUPIDO.

IN 't diepste van de middernagt,
 Wanneer 't gestarnte blinkt;
 En 't ligt der Zonne zinkt;
 En al 't menschelyk Geslagt,
 In 't zwanedons verborgen,
 Violen slegs laet zorgen.
 2. Kwam Venus Zoon, dat wufte kind;
 Dat kind dat al wat leeft
 En al wat adem heeft,
 In brand zet en geheel verwind,
 Dat kind dat met zyn schigten,
 Doet alles voor hem zwigten.
 3. Dat Fieltje klopte lustig aan,
 En riep als met getreur;
 En opend uwe deur,
 Ik ben een kind, ey zie my staen;
 Ik druij schier van den regen,
 En ben geheel verlegen.
 4. Het deerde my van 't kleyne wigt;
 Ik opende myn deur,
 Daer zag ik door een scheur,
 Het Boefje staen met boog en schigt,
 En vleug'len aen de armen,
 Wie zou zig niet ontfarmen?
 5. Hy droop, en trilde van het nat;
 Ik zette met'er vaert,
 Het halsje by den haert.

Daar 't neffens my wel warmpjes zat;
Ik droogden hem zyn hairen,
Maer hoort myn wedervaren.

6. Als 't Guitje was gewarmt en droog
Komt zaid het sa wel aen,
Laet my hier eens begaen,
En zien of myn gevreesden Boog,
Door zulk een zwaren regen,
Niet heeft een krak gekregen.

7. Hy spantse in een oogenblik,
En zet voor aen op 't spit,
Een scharp geslepen flits,
En zonder eenig lang gemik,
Trest hy myn ingewanden,
En doet myn zinnen branden.

8. Toen springt hy op als heel goed schiks
Nu ziet gy hier voor 't oog,
(Zegt hy) dat myne boog,
Nog ongeschonden is en fiks;
Weest hly van mynent wegen,
Voor zulk een grooten zegen.

9. Maer armen Sul gy zuld hier na
In uw getroffen hart,
Haest voelen welk een smart,
Ik u aenzetten kon zoo dra:
Gy brand nu reeds van binnen,
Ga spot nu vry met 't Minnen.

A A N P H I L L I S.

Stem: *Belle Brune.*

PHillis, ach! wat kan 't my baten,
Of ik u al kuffchen mag?
Soo gy my straks zou gaen haten,
Zoo 'k u eens te voren lag,

Daf

Dat 'k me in de Echt u op wou dragen,
 En wel wenschten tot myn vrouw,
 Die my eeuwig zou behagen,
 En my troosten zou in rouw.

2. Ach dat onverschillig kuffchen
 Kan niet met myn min bestaan,
 En myn liefdevlamme blusschen,
 Maer het stookt dezelve aan.
 Ach! indien ik u moet derven,
 Of zoo gy myn bede afflaar,
 Is myn grootste vreugt te sterven,
 't Graf myn grootste toeverlaat.

3. Daarom flyt met my uw dagen,
 Laet het eenzaam leven daer,
 Valt'er dan al ramp te dragen,
 't Vald aan twee steeds minder zwaar,
 'k Zal u eeuwiglyk beminnen,
 Dat bezweer ik by de Goon!
 Kom myn waarde Ziel-vorstinne,
 Laat u dog niet langer noon.

HERDERSKLACHT.

Stem: 'k Zwoer dat nooit de Min zyn magt.

NAauwlyks was de gulde Zon,
 Uit haar kimmen opgerezen,
 Als den Herder Philemon,
 Van zyn Meesters geprezen,
 Teer bemind, en niet versmaet,
 Dus in eenzaamheid ging zugten,
 Teer bemind, maer nooit versmaet
 Dees zyn klagten hooren laet.

2. 'k Heb dus (klaegt hy in 't verschiet,)
 't Soet der min beproeft maer heden
 Srekt het my maar tot verdriet,

'k Heb een schonen aangebeden
Ik myn Hert, maar nu 'k haer mis,
Raekt myn vuur nog maer aen 't gloeijen
In myn Hert, maer nu 'k haar mis.
Mynen brand nog felder is.

3. Ag had ik nooit geproeft,
't Soet van venus vreugt-banketten
Dan zoo had ik nooit behoefte
Al myn vreugt aan kant te zetten,
En geboeit te werden in
Straffe banden van de liefde,
En geboeit te werden in
Straffe banden van de min.

4. 't Was pas de eerste mael als ik,
In het minnen onbedreven,
Moest als in een oogenblik,
Myne vryheid overgeven
Aan een schoone die 'k altyd
Toonden dat ik haar beminden,
Aan een schoone die 'k altyd
Minnen zal in Eeuwigheid.

5. 'k Kreeg nog wel gelegentheid
Om aan 't oogmerk van het minnen
Te voldoen, die zoete meid
Wenschten 't ook van hart en zinnen,
Maar de norsche Lukgodin,
Was me in alles altyd tegen:
Maar de norsche Lukgodin,
Was niet gunstig in myn Min.

6. Hemel! gnrdat niemand 't schoon
Minnen komt: dat my doorgriefde,
Laten wy elkaar tot loon
Zyn, van onzer beider liefde,
En laat de Standvastigheid
Noit zyn uit haar hert gebannen,
En laat de Standvastigheid

By haar zyn in eeuwigheid.

7. Want eer zal het Water vuur,
 Enden Hemel Aarde werden;
 Eer dat Damon t'eeniger uur
 In zyn min niet zal volherden,
 Goon! laat hy dog t'een'ger stond
 Sien myn trouwe min bekronen.
 Goon! laat hy dog t'een'ger stond
 Syn met haar in 't Echtverbond.

Stem: { *Schoon bloem gewas, &c.*
 { *Wel wat of Cupido weer schort.*

HAdik een Konings kroon op 't hoofd
 En gy waard Herderin;
 Al had my een Princes beloofd
 Te geven hare min,
 Ik keurde u nog boven haar,
 Ja 'k zwoer u by Jupyn,
 Als ik een van de Goden waar,
 Gy zoud Godinne zyn.

2. Ach! dat ik maer u Slaef eens waer,
 En wierd van u bemind:
 Myn Lief ik ben, gelooft my maar
 De trouwste die men vind;
 Ja heel bedrukt en meer bedroeft,
 Als een die sterven zal,
 Mynziel geen and're troost behoeft,
 De dood die sluit het al.

3. Siet alles is vergankelyk;
 Wat men op aarde brengt,
 Verschijnt niet in een ogenblik
 Een Ster aan 't Firmament?
 Waarom zou dan zoo gantich mijn hoop
 Zich keeren af van mijn?
 Neen, neen ik moet des Werelds loop
 Nog onderworpen zyn.

H 3

Stem:

Stem: { *Menuet.*
La beaute Sauvage.

Ziet des Bruigoms Oogen
 Lonken op de Bruit
 Door het groot vermogen
 Van de kleine Guit.
 Bruigom blus je lust,
 Bruigom blus je lust,
 Op de Bruid haar lippen,
 t'Avond als de Zon
 t'Avond als de Zon
 Sal zyn ter rust:
 Cupido dat guitje
 Geef je t' zaem genugt.

Samenpraak tussen

M A A R T J E en **K R E L I S.**

Stem: *Dragonders Mars.*

MAertje kom jy zoo van gins
 Om met my te gaan plaizieren?
 Kom dan buisje na de Prins,
 Daer de Boertjes tierelieren.
 Fa la la la
 Fa la la la
 2. Zie jy daer dat Volkje wel?
 Groote Dames met heur Hanflen,
 Die gaan me al even snel
 Op het jong Spul nu eens danflen.
 Fa la la la
 Fa la la la
 4. Stap wat rasjes, het word laet,
 Wild u aan die Zwier niet kreunen,

Kan-

Kanjert is mijn bestemaat,
 Hy zal eerst voor my opdreunen,
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

4. Kantjert daer 's een dikketon,
 Speul nu reis de Stichtse vrede,
 'k Wist wel Maartje dat je 't kon;
 Want jou Oogjes danssen mede,
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

5. Luister! de Fiool roep piep:
 Nu eens lustig aan het kussen,
 Maar my dogt de Speulman riep
 Weer aan 't danste ondertussen
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

6. Speul dan de dragonders Mars,
 Hoe de Meysjes gaen spanceren:
 Yder avondje wat vars,
 Daar is nu vershot van Heeren.
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

7. Hoe wat duiker wat doet Styn?
 Gaat zy met dien Heer lavyen?
 Wel voor eerst sal 't lacchen zyn,
 Maer zy kon daer na wel schreyen.
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

8. Krelis wel dat 's leelijk vriend,
 Laat jy zo u Meisje glyen?
 Daat jy zo de magre smient
 Met heur na zijn zin betyen?
 Fa la la la . . .
 Fa la la la . . .

9. Wel! wat bruft my tog die meid
 Laat zy aan de Priktoel lopen:

Zy zal duske vrolykheyd
Wel met groote Schankt bekoopen.

Fa la la la . . .

Fa la la la . . .

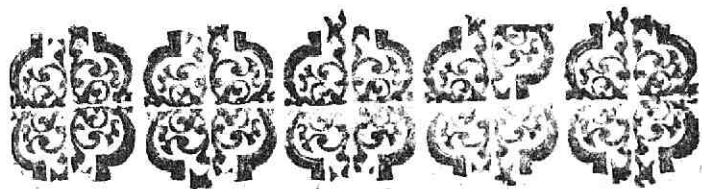
10. Maertje, gaen wy nu na huys
Meê met brokken sitten schransen.

Het word hier voor ons niet pluys,

Fa la la la . . .

Fa la la la . . .

KUNDSCHAP
VAN
PARNASSUS.

OP NIEUWE-JAARS-DAG 1742.

Erwyl APOLLO met een vrolyke luym
zyn *Nieuwe-Jaars-Gift* voor het *Bekoorlyke
Hollandsche Fefferschap* aan THALIA en
haer onder hebbende gorgelende *Primu-
leverisjes* uitdeelde, vond hy zig niet
weinig verwondert door het zien van een *St. Ni-
colaas Gift*, op zyn naem aen MINERVA gepre-
fenteert, om den hals van haer Uyl hangen. De
Godinne der Wysheyd (die men zegt nog nooit
gelagchen nog gezongen te hebben) stampvoete,
en verweet APOLLO, dat hy met haar zoo on-
waardiglyk den spot dreef. De Vader der Vro-
lykheid die meende dat zyn pels heel nieuw was,
wift nier hoe dit op te vatten. Hy bezag den
kraag van den statigen Nacht-uyt; de Sanggodin-
nen deden ook zoo. Ja! het stond'er op. Ho!
Ho! zey THALIA, die *St. Nicolaas Gift* zal vast
een *Remedie* wesen om den *Philosophisen Steen* te vin-
den, en waar zou ze dan beter thuis hooren als
by MINERVA? Wel *geurige Zanggodin*, zey APOL-
LO, dat zou den spyker regt op zyn hooft getroffen

K U N D S C H A P

zijn, in gevalle ik eenigzints de hand in de *St. Nicolaas Gift* had gehad: maar ik weet van dat *Sa- menschrappel* niet met al. En dat zweer ik by myn *Goude Lier*, ja by *STYX* zelfs, op dat myn geleerde *Suster MINERVA* zig geruft kan stellen, dat ik haar bespiegelende *Wijsheid* met geen *bingende- springende Zang-loovertjes*, die aan *THALIA'S* voederlingetjes en kweekschool ge-eigent zyn, hebbe willen onteeren. *MINERVA* nam met deze verklaring groot genoeg, en haar *Uyl* zelfs te waardig achtende voor dat *Boekje*, nam zy het van zijn hals, met voornemen om het in *LETHE* te gooijen. Alleen de dartele *THALIA* wilde weten, of het niet waarlyk van den *Philosophischen Steen* handelde; zeggende, dat zy geloofde dat deze of geene *MIDAS* met zyn *Ezels-ooren spykers* op laag *Water* kwam zoeken, en door *Jaloufie* en *baatzugt* gedreven, over den goeden aftrek van *APOLLO'S KERMIS-GIFT*, deze rommelzo met 'er haest uit de *kruywagen* van *Jan* met zyn duizend en een *Liedeboekjes* zamen gezogt, op den *Heiligen Naam* van *APOLLO* getracht had te doen doorgaan: en, om ze onder 'toog van *MINERVA* en verders op *PARNAS* te krygen, die om den hals van haren *Vogel stillerjes* vast gemaakt had, als niet gewend zynde zelfs voor die *Godinne* te verschynen. Men deed het *Boekje* open, en alle de *Zanggodinnen* wierden overtuigt dat *THALIA* het werkje netjes had geraden. Het is zeker om den *Philosophischen Steen* zey *APOLLO*; maar *Vriend MIDAS* eer jy die gevonden hebt zal je *Stookhuis* met *Fornuisen* en *Phiolen* in rook vervolgen zyn. Daar mede wierp *APOLLO* de *baesfaerd gift* met een grooten plof in den *POEL DER VERGETELHEID*.

MINERVA was met de uitspraak en desselfs
pomp-

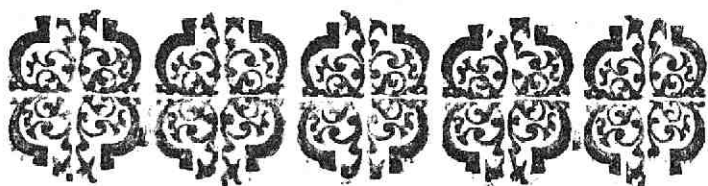
van PARNASSUS.

prompte uytvoeringe voldaan, en vertrok met een diepe reverentie aan APOLLO en de Zanggodinnen naer den OLYMPHUS. THALIA die Stichtige Dame vertrokken ziende, nam een krans van Camillen, Violetjes en Maagdeliefjes, die ze tot dankbaerheid van haar *Nieuwe-Jaars-Gift* om de Lier van APOLLO slingerde, en blygeestig met haer Kweekelingetjes haer Keeltje tot zyn Lof liet hooren.

BOKKALINI, *Secretaris.*

BLAD

BLADWYSER.

A.

A n den oever van een Beek.	19
't Aangenaam en geurig bloezen.	21
Als ik u kuissche Reen, Carileen.	34
A A. A. myn Lief Cloenia.	38
Al over langen tyd.	50
's Avonds als ik zal gaen ruste.	67
Adien lief wy moeten met ons beiden.	72
Ach Rozemond myn ziel.	82

B.

B ekoorlyk Meisje Galatetje.	30
'k Ben in verlegentheid.	25
'k Ben nu vry, van de slaverny.	25
Blaas op 't Trompette, Waldhoorn en Fluit.	53
Bacchus is in de Wereld gekomen.	111

C.

C arileen, gaat gy heen?	21
Climeen ik ben op nieuw gewond.	37
Champanje zoet van geur.	38
Cupido Venus wigje.	99
Cupido kan weer niet rusten.	105
Cupidoodtje reed op schaesjes	111
De	

B L A W Y Z E R.

D.

D E Zon was nau het Zuid ontwend.	109
Dry M. ns uit Orienten.	43

E.

E Lifa lieve Zielvrindin.	51
Ey wat nood! Ey wat nood.	56

G.

G Een grooter vreugt op Aard.	31
Gun my dog myn Lief Dorinde.	52
Goeden avond blanke Lysje.	62

H.

'k H Eb myn Hart u opgedragen.	40
'k Heb langen tyd gelugt.	58
Helaas hoe teder dat ik Min.	59
Hoe kan de Min zyn vergeleke.	98
Helaas wat droevig ongeval.	102
Het vald niet zwaar een jeugdig hert.	104
Had ik een Konings Kroon op 't Hoofst.	117

I.

I K ban de vryheid uyt myn zinnen.	17
Je suis un Marchant des Alumettes.	45
Indien gy ooit 't geluk geniet.	55
Ik groet u soetste Lief die ik beminne.	57
Ik lach eens met een mooye Tryn.	71
't Is nu den tyd om bly te zyn.	76
Ik moet het u klagen.	80
I zis oorzaak van myn Minne.	90

B L A D W Y Z E R.

Ik heb my van de min ontslagen. 112
 In 't diepste van de middernagt. 113

K.

't **K** An Phillis my niet schelen. 49
 Kom myn Dianier myn Waarde 81

L.

L Aet ons lútig vrolyk zyn. 66
 Lief Cleeen U aangename Oogen. 68
 Lieve gezelle die houd van de Boutelje. 79
 Lieve Thirsis sloegt g' uw oogen. 84
 Lieve eenzaamheid wat streeld gy myn gemoed. 89

M.

M Yn Engelin myn liefste vol van waarde. 46
 Myn droevig zugten kan niet baten. 55
 Minnelyke roose Lipjes. 70
 Myn Heilzaam raad Adoon, was Berejagt te
 schouwen. 107
 Myn Hart door 's Liefdens toorts in 't binnen-
 ste ontfoken. 108
 Maartje kom jy zo van gins. 118

N.

N U de Meytheid is gekomen. 26
 Nieuwejaar, Nieuwejaar. 77
 Nanwlyks was de gulde Zon. 115

O.

O Phillis 'k offer u myn Zang. 15
 ô Yffelyk vee verwoede dieren. 16
 ô Soete

B L A D W Y Z E R.

ô Soete Jeugt, zoo vol geneugt.	23
ô Rocs, ô ſchoonſte Bloem van al.	64
Onlat gs myn Amarillis liep.	106

P.

P oint de Chagryn dans nôtre vie.	41
Phillis ach! wat kan 't my baten.	114

R.

R oemwaarde Clorismond.	36
-------------------------	----

S.

S int Nicolaes.	60
S iet hoe loet is 't eerlyk minnen.	73
Schoon dat ik zugt by dag en nagt.	83
Scete Susje, bolle Meisje.	91

T.

T oen ik laest myn Geitsjes Weiden.	35
Tyter laestmael aen een Boom.	44

V.

V liegt Minnezugjes bly van zin.	37
Verlaat nu d' eenzaamhede.	65
Vreugde ſchep ik Venuswigje.	89

W.

W at trekt, Marquet wat trekt.	22
Wanneer de Winter neemt begin.	24
Wel wat of Cupido weer ſchort?	33
	Wyl

B L A D W Y Z E R.

Wyl ik Amaril moet derven.	39
Wel wat leef'ter op der Aarde.	41
Wat voor Vreugt, Wat voor Vreugt.	47
Weg kleine Guit.	54
Wat drist ontroerd myn zinnen!	65
Wel waar of Rozalyntje blyft?	69
Wild gy Heeren zoetheid smaken.	93
Wanneer zal ik u vinde.	98
Wanneer ik uit u schoon Oogen.	103

Z.

Z ilvia ging onlangs Steewaerd treden.	118
Ziet des Bruigoms Oogen.	118

